

20ste JAARGANG, NR. 382
12 SEPTEMBER 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP DE PLAAT

Aki, BVR Flamenco Big Band,
Ipso Facto, Asaf Sirkus e.a.

11 JAZZ OP HET PODIUM

ZomerJazzFietsTour 2022.

EN VERDER (ONDER MEER):

17 Rob Agerbeek Quintet (Eric Ineke)

21 Jazz op Savoy (Erik Marcel Frans)

24 Europe Jazz Media Chart September

19 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2022

NR 383 KOMT 26 SEPTEMBER UIT

BERICHTEN

**Oscar Peterson
 op Canadese munt geëerd**

Vijftien jaar na zijn dood wordt in Canada een dollarmunt in omloop gebracht met de beeltenis van pianist Oscar Peterson. "Our first intent was really to celebrate the tremendous musical and cultural legacy of Oscar Peterson. But it's a welcome addition that we are celebrating a tremendous story of achievement from Canada's Black community", aldus een woordvoerder van de Canadese centrale bank. De munt werd ontworpen door Valentine De Landro, een striptekeenaar uit Ontario. Hij tekende zijn landgenoot gezeten aan de piano, terwijl hij de laatste noten van zijn compositie 'Hymn To Freedom' speelt. Hij schreef dat stuk in 1962. Op de achterzijde prijkt de afbeelding van de Britse koningin Elizabeth. Zij is tevens de monarch van Canada.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**CD-BOX 25-JARIG ARTIESTENJUBILEUM
 FAY CLAASSEN VOOR EDISON GENOMINEERD**

'Fay Live', de cd-box met acht concertregistraties van zangeres Fay Claassen met onder meer het Metropole Orkest, de WDR Big Band, bassist Ruud Jacobs, pianist Cor Bakker en Toots Thielemans, is genomineerd voor een Edison Jazz/World 2022 in de categorie 'Het document'. De box werd uitgebracht ter gelegenheid van het 25-jarig artiestenjubileum van Fay Claassen.

Andere nationale genomineerde artiesten zijn Marta Arpini, Lilian Vieira en Janne Schra (nationaal vocaal) en trompettist Jan van Duikeren, Liquid Spirits en Tony Overwater (bas)/Atzko Kohashi (piano) (nationaal instrumentaal). De internationale genomineerden zijn onder anderen Veronica Swift, Michael Mayo, Cécile McLorin Salvant (vocaal), harpiste Brandee Younger, bassist Christian McBride en saxofonist Immanuel Wilkins (internationaal). De jury bestond dit jaar uit Andrew Makkinga, Angélique Houtveen, Annie van der Velde, Co de Kloet, Michelle Kuypers en meestemmend voorzitter Imme Schade van Westrum. De winnaars worden op 19 september bekendgemaakt en de beelden worden op 6 oktober uitgereikt in het Afas Theater Leusden.

Een overzicht van de genomineerde albums:

Nationaal Vocaal

Marta Arpini – 'I Am A Gem'

Lilian Vieira – 'Seguir Vivendo'

Janne Schra & De Vogels – 'In De Regen'

Internationaal Vocaal

Veronica Swift – 'This Bitter Earth'

Michael Mayo – 'Bones'

Cécile McLorin Salvant – 'Ghost Song'

Nationaal instrumentaal

Jan van Duikeren's JVD4 & Metropole Strings – 'Short Stories'

Liquid Spirits – 'Years'

Tony Overwater | Atzko Kohashi – 'Crescent'

Internationaal instrumentaal

Brandee Younger – 'Somewhere Different'

Christian McBride – 'Live At The Village Vanguard'

Immanuel Wilkins – 'The 7th Hand'

...vervolg op de volgende pagina linksboven

Vervolg Edisons Jazz/World 2022

Het Document

Fay Claassen – 'Fay Live'
 Various – 'Soundtrack 'Summer Of Soul'
 Alice Coltrane – 'Kirtan: Turiya Sings'

Ook dit jaar mag het publiek weer een Edison uitreiken. Voor die Edison Publieksprijs Jazz/World 2022 zijn tien albums genomineerd:

Rembrandt Trio

'A Wind Invisible Sweeps Us Through The World'

Fay Claassen, Ivan Lins & WDR Big Band

'And Still We Sing'

Dennis van Aarsen

'How To Live

Paradox Jazz Orchestra

'Remembering The Skymasters'

Jan van Duikeren

'Short Stories'

Teus Nobel

'Tanto Amor'

Dutch Swing College Band 75

'The Legendary Album And More'

New Cool Collective

'Yunikön'

Kika Sprangers & Pynarello

'No Man's Land'

Lucas Santana

'Reflections'

Tot 12 september kon eenieder via internet een stem op een van deze albums uitbrengen. De Edison Publieksprijs Jazz/World wordt gesponsord door het blad Jazzism.

De Edison is de oudste muziekprijs in Nederland en wordt sinds 1960 uitgereikt. Er zijn jaarlijks ook Edisons Pop en Edisons Klassiek te vergeven.

Kris Defoort seizoencomponist bij concertgebouw van Brugge

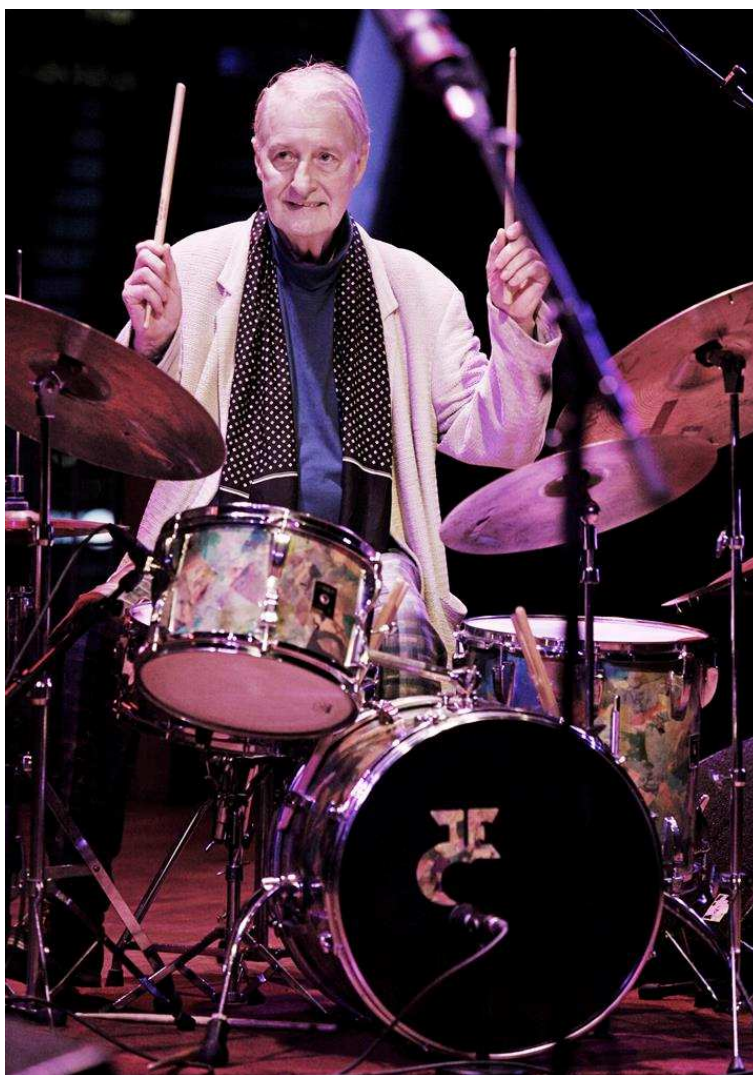
Componist en pianist Kris Defoort is aangewezen als 'seizoencomponist' van het concertgebouw in Brugge. Zijn muziek staat de komende maanden zes keer op het programma. "Ik ben vooral blij dat een groot deel van mijn oudere composities op het programma staan en ze de kans krijgen om herontdekt te worden", aldus Defoort in het programmablade van het concertgebouw. Maar hij presenteert in februari ook nieuw werk onder de titel 'Pieces of Peace', samen met zangeres Veronika Harsa. Defoort presenteert in Brugge improvisatie en uitgeschreven muziek. Hij zal zelf vier keer op de bühne staan. Twee keer wordt zijn muziek uitgevoerd door anderen: het Quatuor Danel en het Belgian National Orchestra.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

LEZERS SLAGWERKKRANT:

'JOHN ENGELS IS DE BESTE JAZZDRUMMER'

John Engels in het Bimhuis tijdens de viering van zijn tachtigste verjaardag in 2015. (Foto: Joke Schot)

De lezers van de Slagwerkkran hebben andermaal John Engels gekozen tot de beste jazzdrummer van de Benelux. Dat werd half augustus bekendgemaakt op de website van het tijdschrift. Ook in de 'poll' van 2021 eindigde Engels in deze categorie bovenaan. Op de tweede plek staat dit jaar Jamie Peet, derde werd Joost Kroon. Ten opzichte van vorig jaar waren er in de top tien drie nieuwkomers: Marcel Serierse, Karen Willems en Bruno Castelucci. De volledige uitslag van de poll staat in Slagwerkkran 231 van september-oktober.

Corrie van Binsbergen gaat

componeren voor Rotterdams Philharmonisch Orkest

Corrie van Binsbergen gaat een stuk schrijven voor het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Van Binsbergen nam op 25 en 26 juni tijdens de laatste editie van het Brokken Festival (Bimhuis, Amsterdam) afscheid als uitvoerend musicus. Ze gaat zich voortaan toeleggen op het schrijven van muziek. Tot de zomer van 2024 heeft ze opdrachten, ook van Orkest De Erepijs, het Metropole Orkest en Silbersee. In november gaat 'Een huid van klank' in première, dat ze schreef voor het AskoSchönberg Ensemble en het Vuma Levin Trio.

VARIA

Taste of Jazz vindt onderdak in Schouwburg Deventer

De Deventer concertreeks Taste of Jazz gaat door in de plaatselijke schouwburg. Vorig seizoen eindigde de samenwerking met de bibliotheek en moest elders ruimte worden gezocht. In april werd die gevonden in de Gasfabriek. Het nieuwe seizoen start op 18 september in de foyer van de Deventer Schouwburg met Mosquito (met een eerbetoon aan drummer Art Blakey).

De formatie aki gaat op JazzLab-tournee. (Foto: Monday Agbonzee Jr)

Nieuw seizoen JazzLab start eind september

Ook dit najaar en komend voorjaar gaat weer een aantal jazzformaties door Vlaanderen en Brussel toeren onder de vlag van de JazzLab-concertreeks. Als eerste gaat vanaf 21 september The Free Orleans Rebel Band op pad. Dit najaar moeten verder **aki** en Karen Willems 'Terre Sol Four' aan de bak. Na de jaarwisseling gaan Natasha Kelly 'Dear Darkening Ground', Profound Observer & Bert Joris, Lennart Heyndels Quartet 'Codex au Soleil' en The Milk Factory & Hannah Tolf op pad. Ook de formatie Drawing Basses is voor JazzLab op stap. Deze formatie rond bassist Kristof Roseeuw geeft tekenconcerten voor alle leeftijden waarbij het publiek de partituren tekent die door de muzikanten uitgevoerd worden. Jazzlab stelt zich ten doel om de Belgische jazz te verspreiden en promoten via met name concerttournees.

Fentross en Ornstein op de hoes van de cd 'Oblivion Soave'. (Foto: Floris Scheplits)

WILLEM BREUKER PRIJS VOOR DRIE MUSICI

Het duo Maarten Ornstein-Mike Fentross en violiste Diamanda La Berge Dramm krijgen op 4 november in het Bimhuis (Amsterdam) de Willem Breuker Prijs 2022 uitgereikt. Deze tweejaarlijkse prijs is bestemd voor 'een in Nederland wonende of werkzame componist of uitvoerend musicus die een uitzonderlijke en stimulerende bijdrage heeft geleverd aan de gecomponeerde of geïmproviseerde muziek. iemand die verwantschap toont met de grenzen verleggende en inventieve manier van werken van Willem Breuker'.

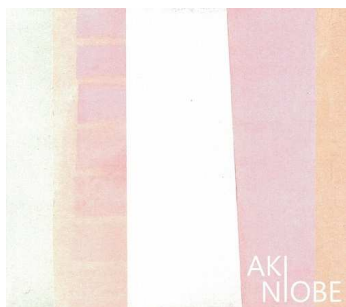
De jury bestond dit jaar uit Rien de Reede (voorzitter), Claron McFadden en Neil van der Linden. Uit het juryrapport: "Het duo Maarten Ornstein (saxofoon) - Mike Fentross (luit) weet het traditionele in de eigen tijd te plaatsen door oude en nieuwe muziekculturen uit verschillende delen van de wereld subtiel te mengen. Zij stapelen verrassing op verrassing en verkennen de grenzen tussen West-Europese klassieke muziek, Baltische folklore en improvisatie." En over de violiste zegt de jury: "Voor Diamanda La Berge Dramm is het vanzelfsprekend om naast haar vioolspel talloze andere expressiemiddelen te gebruiken om eigen fysieke emoties te vertalen in muziek. Ze is een authentieke verschijning in het instrumentale domein waarin ze een voorbeeldfunctie heeft waar het gaat om het gebruik van het instrument als middel en niet als doel." De winnaars krijgen een geldbedrag van 15.000 euro en een plastiek van Wim T. Schippers. De prijzen worden uitgereikt door Olga Zuiderhoek, weduwe van Willem Breuker. De laatste keer dat de prijs werd uitgereikt was in 2019. Pianiste Nora Mulder was toen de laureaat.

Bart Suèr nieuwe hoofd jazz conservatorium Den Haag

Saxofonist Bart Suèr is het nieuwe hoofd van de jazzafdeling van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Hij volgt Susanne Abbuehl op, die deze functie sinds medio 2020 bekleedde. Abbuehl gaat het Instituts Jazz der Hochschule für Musik Basel leiden.

JAZZ OP DE PLAAT

AKI
Niobe
Eigen Beheer

Het kwartet Aki is een van die bij ons nog onbekende nieuwe Belgische groepen die een eigen invulling geven aan het begrip jazz. Aki is het kwartet van drummer Anke Verslype (uitgesproken als Versliepe), die ook alle composities van haar debuut-cd voor haar rekening nam. 'Niobe', genoemd naar een verhaal uit de Griekse mythologie, is een tamelijk korte cd – een zogenaemde ep met de lengte van een klassieke elpee - die een proeve van bekwaamheid is voor haar nieuwe en volledige album, dat in oktober door W.E.R.F. zal worden uitgebracht. Daarvoor is klarinettist Joachim Badenhorst als solist aan Aki toegevoegd. Dit debuut (samen met haar eerste ep 'Warme Dagen') toont de grote potentie die deze groep heeft. De muziek van Aki is apart en niet in een bekend hokje in te delen. Op 'Niobe' wordt gebruikgemaakt van klassieke gecomponeerde muziek, jazz en heeft ook het gevoel van elektronica, waarvan overigens geen gebruik wordt gemaakt.

Het groepsgeluid wordt hier voor een groot deel bepaald door harpist Marjolein Vernimmen, wat in jazz op zich al een bijzondere instrumentkeuze is. Verslype zelf manifesteert zich als een bescheiden drummer die ver weg staat van de traditionele manier van jazzdrummen en het veel meer zoekt in klank en ter zake doende accenten. Haar composities zijn ingetogen, subtiel en dragen een melancholieke sfeer uit. 'Niobe' staat in het spectrum jazz-klassiek door het grote aandeel van improvisatie dichterbij jazz dan het nog uit te komen W.E.R.F.-album. Daarop spelen de uitgeschreven stukken een belangrijker rol, zoals te horen was tijdens de vuurdoop die ze aan haar nieuwe project gaf bij een live-optreden in het Gentse Bijloke.

Tom Beetz

Bezetting:

Anke Verslype (drums),
 Willem Heylen (gitaar),
 Marjolein Vernimmen (harp),
 Ruben De Maesschalck (basgitaar).

Maak hier kennis met Aki:

<https://www.youtube.com/watch?v=jXeXD2dUkQU>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

THE BVR FLAMENCO BIG BAND
Del Río A La Mar
Zennez

Saxofonist/componist/dirigent en arrangeur Bernard van Rossum heeft dit jaar de Rogier van Otterloo Award gewonnen (zie JF 381). In het juryrapport stond onder meer: "Bernard heeft met zijn Flamenco Big Band een echt nieuw geluid toegevoegd aan het conventionele bigbandrepertoire." 'Del Río A La Mar', de derde cd van de bigband, toont aan dat de jury gelijk had. Bigbands die een liaison beginnen met pop, rock of latin kennen we in overvloed, maar een bigband die jazz en flamenco samensmeedt is uniek. Dat die combinatie echter heel goed mogelijk is, bewijst deze band keer op keer en zeker met deze cd. Alle nummers zijn geschreven en zeer kundig en smaakvol gearrangeerd door de in Spanje opgegroeide Bernard van Rossum. De titels van de nummers 'Alegrias des Alba' en 'Buleria cromatica' verwijzen rechtstreeks naar bekende flamencodansen (allegrias en bulerias). In 'Alegrias des Alba' wordt dat flamencokarakter nog versterkt door de zang vol drama van gastsolist Rafael de Utrera, de flamencogitaar van Arturo Ramon en de palmas (handclaps) van zangeres Maria Marin. In 'Buleria cromatica' vallen de prachtige fluitsolo van gastsolist Tete Leal en de even mooie trombonesolo van Pablo Martinez op, naast de sterke collectieven van de band. Als het gaat om mooie soli mogen gastsolist Antonio Serrano op harmonica en bandleider Bernard van Rossum op tenorsax trouwens niet onvermeld blijven. In 'Blues voor Antonio', dat begint met een bijna New Orleans-achtige snaredrum en een herhalend ritmisch patroontje, lijkt de band de flamenco even aan zijn laars te lappen. Zeker aan het eind, waar ineens een vette, swingende bigband klinkt. Maar dat is ook het enige nummer op deze cd waarin geen Spaanse invloeden weerklanken.

Flamencmuziek wordt gekenmerkt door een 12-telsysteem, waarbij de accenten niet altijd netjes om de vier tellen worden gelegd. Een bigband die deze afwijkende accenten legt, is soms lastig te volgen. Zeker in 'De perdidos al Río' lijkt de tel bijna te verschuiven. Het kost wat moeite het te volgen, maar als je die moeite getroost, kun je genieten van een zeer spannend, Spaans flamencnummer. En dat geldt eigenlijk voor de hele cd: spannende, perfect uitgevoerde, mooi geschreven en gearrangeerde flamencobigbandmuziek.

Gijs Ornée

Bezetting:

BvR Flamenco Big Band met als speciale gasten: Carlos Benavent (basgitaar), Antonio Serrano (harmonica), Rafael de Utrera (zang), Tete Leal (fluit).

Luister hier naar 'Buleria cromatica':

<https://www.youtube.com/watch?v=x-8OgYnDSqo>

BRIAN CHARETTE
Jackpot
 Cellar Live Records

De muziek van organist Brian Charette is al meerdere malen in deze kolommen besproken. Niet dat hij hiermee in ons land bekend is geworden want daarvoor zou hij een Europese tournee moeten maken. In Jazzflits 349 werd zijn corona-cd 'Like The Sun' besproken als een breuk met zijn eerdere werk. Toen zei hij daarover dat zijn muziek live-solo-elektronica met minimale melodieën had opgeleverd met een ingewikkelde dans van knoppen en muzieksleutels, en met een hoog percentage aan willekeurige keuzes van beats en akkoorden. Achteraf lijkt hij toch niet zo gelukkig met die keuze. Bij zijn nieuwe cd komt hij daarop terug en zegt hij: "Dit is de meest traditionele plaat die ik heb gemaakt. Mijn eerdere cd's waren meer op de grens van avant-garde. Hoe ouder ik word hoe minder belangstelling ik krijg voor intellectuele muziek. Ik denk nu dat ik te hard probeerde iets te zijn wat ik niet was. Dat was misschien onnatuurlijk. Ik probeer nu meer mezelf te zijn. In het verleden gebruikte ik veel elektronica en alternatieve stemmen maar met dit album ben ik weer teruggegaan naar de basis. Deze sessie geeft weer het echte 'Harlem organ grinder' gevoel."

Met gitarist Ed Cherry en tenorist Cory Weeds, met wie hij al decennia speelt, en met de topdrummer Bill Stewart is 'Jackpot' inderdaad een cd die de jazzgeschiedenis in zich draagt. Weeds die met zijn middengewicht geluid uit de school van Hank Mobley lijkt te komen vormt met Charette het klassieke 'tenorgel' geluid waarbij Charette vooral hard swingt op het orgel van de Van Gelder Recording Studio. Het Hammondorgel waarvan Charette trots vertelt dat ook zijn grote voorbeeld Shirley Scott daarop haar platen heeft gemaakt. De muziek, allemaal geschreven door Charette, laat hij kolkend en bruisend uit de bebopkookpot overschuimen. Eindelijk weer eens pretentieloze muziek moet hij gedacht hebben. Muziek om niet bij na te denken maar om lekker hard af te spelen. Ideaal ook om in de auto lange afstanden een stuk korter te laten lijken. **Tom Beetz**

Bezetting:

Brian Charette (Hammondorgel),
 Cory Weeds (tenorsax),
 Ed Cherry (gitaar),
 Bill Stewart (drums).

COMPRO ORO
Buy The Dip
 Sdban Records

Op het debuutalbum, 'Transatlantic', klonk het Belgische kwintet Compro Oro voornamelijk latin-achtig (met een flinke twist, dat dan weer wel). Hun nieuwste plaat (de vierde alweer), 'Buy The Dip', laat veel nieuwe inzichten horen. Net als hun labelgenoten Condor Gruppe (zie elders in deze rubriek) laat de groep zich beïnvloeden door het werk van Ennio Morricone. De geest van de grote filmcomponist waait zeker door 'Lament', met de surfgitaar en de sfeervolle synthesizergeluidjes. Ook de gitaarmelodie van 'Karsilama' had door Morricone geschreven kunnen zijn. Bandleider Wim Segers is op het nieuwe album meer met zijn synthesizer bezig dan met zijn vibrafoon, al pakt hij op dat instrument wel lekker uit over de rockachtige basgroove in 'Dungeon'. Grote smaakmaker is en blijft Bart Vervaeck, die zijn pedal steel guitar lekker laat janken, maar op gitaar voor fijne verwarving zorgt, in de geest van Marc Ribot (luister maar naar 'Bitcoins'). De afwisseling die 'Buy the Dip' biedt, met ook nog de Indiase invloeden in 'Solstice' en het vette poppy geluid van de afsluiter 'Kayak', zorgt voor een beeldend geheel. Een filmregisseur zou er vast wel wat mee kunnen als soundtrack.

Herman te Loo

Bezetting:

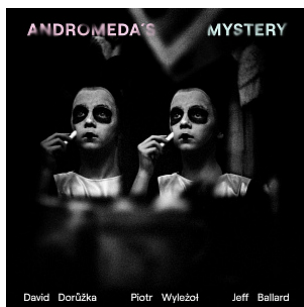
Wim Segers (vibrafoon, marimba, synthesizer, fluitjes, stem, Bart Vervaeck (gitaar, pedal steel guitar, stem), Matthias Debusschere (basgitaar), Frederik van den Berghe (drums), Falk Schrauwen (conga, percussie).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://bit.ly/3CVJ4F5>

DORUŻKA/WYLEŻOŁ/BALLARD
Andromeda's Mystery
Bivak Records

Als ik een nieuw en onbekend album ga recenseren, luister ik allereerst zo onbevangen mogelijk naar de muziek, zonder vooraf de 'linernotes' of andere informatie over de muziek en de muzikanten te raadplegen en dan noteer ik mijn eerste invallen. Bij beluistering van het album 'Andromeda's Mystery' van de Poolse pianist David Doruzka, de Tsjechische gitarist Piotr Wylezol en de welbekende Amerikaanse drummer Jeff Ballard noteerde ik: Brad Mehldau, ruimtelijke dynamiek, afwisselend en energiek. Ik was dan ook niet verbaasd toen ik in de begeleidende informatie mijn eerste invallen terug las. Mehldau werd natuurlijk genoemd; Ballard maakt deel uit van het fameuze Brad Mehldau Trio, maar dat was voor mij niet de enige connectie. Het lyrische pianospel van Doruzka doet in zijn aarzelende en zoekende solo's soms denken aan het spel van grootmeester Mehldau zelf. Daarnaast is op 'Andromeda's Mystery' ook een ruimtelijke dynamiek te horen, die we kennen van sommige van de albums van Mehldau. Ik bedoel daarmee een dynamiek die gebruikmaakt van galmeffecten en de mogelijkheden van een mengpaneel om het geluid verderaf of dichterbij en kaal of warm te laten klinken. Het eerste nummer van het album 'From the farthest sky to the deepest sea' opent met een op afstand kaal klinkende pianosolo op een staande piano, die met het invallen van de overige instrumenten langzaam dichterbij de warmte in wordt getrokken. Erg mooi. Het akoestisch gekleurde eerste nummer staat in schril contrast met het tweede nummer, 'No electricity', dat, in tegenstelling tot wat de titel doet vermoeden, juist zeer elektrificerend werkt. Het opent met een motief op een Fender Rhodes-piano, waarna een nerveuze drum met een synthesizerbas invallen en een stuwende, energieke drive ontstaat. Het jazzrockachtige nummer duwt de luisteraar hijgerig met een pianosolo en stevige gitaarsolo naar het einde. Deze nerveuze energie wordt direct gevolgd door het bijna verstilde 'Sweet farewell' van de hand van Doruzka. Waar Doruzka in dit nummer juist de gitaar van Wylezol de ruimte geeft, doet Wylezol in het volgende nummer 'All my tomorrows' het omgekeerde met de piano van Doruzka, die in dit nummer wat mij betreft sterk aan Mehldau doet denken zonder een saaie imitator te zijn. De begeleidende tekst zegt dat de musici zich gefocust hebben op het combineren van oude en nieuwe geluiden tot een nieuw uniek samengaan en dat is goed te horen. Over het titelnummer 'Andromeda's mystery' zegt componist Doruzka: "Omdat we met Jeff spelen dacht ik dat ik op zijn minst met een ritmische uitdaging moest komen voor ons en voor hem. Ik bestudeerde al een tijdje bepaalde ritmische problemen en die heb ik gebruikt voor dit nummer, zodat er al enig mysterie in het ritme zit." Dat de musici elkaar al kenden van eerdere samenwerking is goed te horen aan hun hechte samenspel en maakt 'Andromeda's Mystery' tot een mooi afgewogen en zeer afwisselend album.

Jaap Lampe

Bezetting:

David Doruzka (piano, Fender Rhodes, synthesizer),
 Piotr Wylezol (gitaar),
 Jeff Ballard (drums).

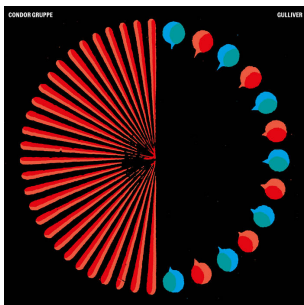
Beluister hier 'All my tomorrows':

<https://www.youtube.com/watch?v=WUChHZZKZbU>

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik en luister nu:
<https://spoti.fi/3KRuJv8>

CONDOR GRUPPE
Gulliver

Sdban Records

Wie als filmregisseur nog op zoek is naar de ideale soundtrack, doet er goed aan om zijn licht op te steken bij de Belgische Condor Gruppe. Hun nieuwste album, 'Gulliver', klinkt alsof de tracks geschreven zijn met filmbeelden in gedachten. Een van de helden van het negenkoppige ensemble moet ongetwijfeld Ennio Morricone zijn. De dramatische entree van de gitaar in de openingstrack, 'What could have been', lijkt rechtstreeks uit de koker van de grote Italiaan te komen. Maar ook elders op de plaat horen we trekken van de maestro, zoals de trompetmelodie van 'Echo of things' over het bolearitme heen. Maar de Belgen houden ook erg van Indiase muziek, en de sitarklanken waarmee 'Galata' opent, wijzen richting Bollywood. 'Rasa' kent een opening met een tanpura-drone, met daar overheen een bronstige, Gato Barbieri-achtige tenorsaxsolo, een soort 'Last tango in Mumbai'. De afsluiter van de plaat (die als cd, lp of digital download verkrijgbaar is) neemt ons mee naar een fictieve tv-serie uit de jaren zestig à la 'The Persuaders', inclusief vocalisemelodietje. De Condor Gruppe heeft met 'Gulliver' een fijne, smeulige plaat gemaakt met een flinke scheut 'guilty pleasure' en een hoop lol.

Herman te Loo

Bezetting:

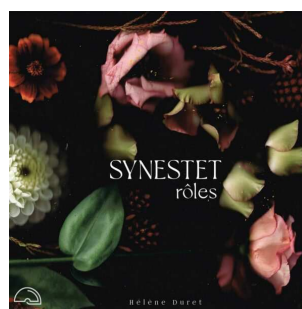
Dirk Timmermans (trompet, percussie), Matti Willems (tenorsax, percussie), Hanne De Backer (baritonsax), Michiel Van Cleuvenbergen, Milan Warmoeskerken (gitaar), Kris Delacourt (keyboards, gitaar), Nicolas Mortelmans (sitar, percussie), Jan Wygers (basgitaar), Krist Torfs (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://bit.ly/3cKLjY>

HÉLÈNE DURET SYNESTET
Rôles

Igloo Records

'Rôles' heet het tweede album van de Belgische klarinettiste Hélène Duret en haar kwintet Synestet. Dat is niet een zomaar gekozen titel, want de groep speelt rollen, zoals een goede troupe acteurs. En als een goede regisseur heeft Duret ook haar band samengesteld. Een belangrijke rol daarin is weggelegd voor gitarist Benjamin Sauzereau (die we ook tegenkwamen bij het bizarre sextet Les Chroniques de l' Inutile; zie JF 368), die een onregelende rol heeft. In 'Flying low', bijvoorbeeld, gaat hij helemaal loos na een fanfare van de blazers, over een rock-groove. In 'Expliquer l'inexplicable' levert hij een solo die aan Pink Floyd doet denken. Maar ook buiten de gitarist om weet Duret in haar composities de luisteraar op het verkeerde been te zetten. De gekke, humorvolle breaks in 'Hier' of het tegelijk melige én melancholieke 6/8-walsje van 'Reine sous terre' werken heerlijk vervreemdend. In 'Salopette' horen we weer zo'n 6/8-maat de luisteraar verleiden, om tot een plotseling einde te komen. Tussen alle gekkigheid heeft Duret ook een goede hand van arrangeren, want de thema's die ze met saxofonist Sylvain Debaisieux (onder meer bekend van zijn werk met Eve Beuvs en Lynn Cassiers) neerzet, mogen er zijn. Bassist Fil Caporali en drummer Maxime Rouayroux completeren de band die vooral als ensemble naar buiten treedt.

Herman te Loo

Bezetting:

Hélène Duret (klarinet, basklarinet), Sylvain Debaisieux (tenorsax), Benjamin Sauzereau (gitaar), Fil Caporali (bas), Maxime Rouayroux (drums).

Hier is de groep live te zien:

<https://youtu.be/jFKo7kMx6CM>

WOLFGANG HAFFNER
Dream Band Live In concert
ACT Music

Wolfgang Haffner (1965) is een van de productiefste en bekendste drummers van Duitsland. Sinds hij op z'n achttiende werd ontdekt door trombonist Albert Mangelsdorff heeft hij meegewerkt aan maar liefst vierhonderd albums, waarvan 24 als bandleider. Hij heeft getoerd en/of opgenomen met de vocalisten Al Jarreau, Chaka Khan, Gregory Porter, gitarist Pat Metheny en vele anderen.

Als je met zoveel muzikanten hebt gewerkt, heb je natuurlijk een meganetwerk. Haffner vond het tijd om uit al die mensen zijn droomband samen te stellen en daarmee een aantal concerten te doen en live-opnamen te maken. Ik vermoed dat de Zweedse trombonist Nils Landgren boven aan zijn lijstje stond, want met hem heeft hij veel samengewerkt. Funk Unit heet de band van Landgren en met die band heeft Haffner een van de merkwaardigste cd's die ik ken gemaakt: 'Funky Abba'. Serieus, twaalf Abba-hits in funk! (op het internet te vinden) Met trompettist Randy Brecker heeft Haffner onder meer de Brecker Brothers Reunion band gedaan en met saxofonist Bill Evans heeft hij in Spykillers gezeten. Vibrafonist Christopher Dell is een goede vriend van Haffner, met wie hij vele projecten deed. Met de 24-jarige toetsenist Simon Oslender werkt Haffner een jaar of vijf samen. Bassist Thomas Sieger (36) is de enige in de band met wie Haffner nog niet had samengespeeld.

Deze band is niet alleen een droomband voor Wolfgang Haffner, maar ook voor de luisteraar. Alle muzikanten zijn van uitzonderlijk hoog niveau en dat hoor je, zowel in hun soli als in hun ensemble-spel. De nummers op deze dubbel-live cd, opgenomen op drie concerten in Duitsland, vormen een afwisselend geheel. Vette grooves worden afgewisseld met mooie ballads en swingende 6/8ste stukken. Twaalf van de twintig nummers zijn geschreven door Wolfgang Haffner en dat zijn fijne nummers die zich kenmerken door catchy thema's, sferische akkoorden en vaak aangename grooves. Voor gewaagde covers deinst dit septet ook niet terug. Van Brooks Ritter wordt 'Bones from the ground' gespeeld. Bill Evans speelt piano en zingt. 'Get here', een oud hitje van Brenda Russel wordt fraai gezongen door Nils Landgren en het aloude 'Jean Pierre' van Miles Davis wordt door de hele band zeer smaakvol neergezet. 'Dream Band' is een heerlijke dubbel-cd die het in de auto zeer goed doet. De afwisseling tussen verstilde luisternummers en groovende dansnummers zorgt ervoor dat je absoluut niet achter het stuur in slaap valt.

Gijs Ornée

Bezetting:

Wolfgang Haffner (drums), Randy Brecker (trompet), Bill Evans (saxofoon, vocals, piano), Nils Landgren (trombone, vocals), Christopher Dell (vibrafoon), Simon Oslender (keyboards & piano), Thomas Stieger (bas).

IPSO FACTO
From Nowhere To Now Here
Blizzproductions

Niet alleen de muziek, maar ook de samenstelling van dit Belgische kwartet mogen we gerust fusion noemen: een Belgische toetsenist, een Griekse gitarist, een Oekraïense bassist en een Nederlandse drummer.

Alle muziek op 'From Nowhere To Now Here' is gecomponeerd door toetsenist Dirk Schreurs (1966) en kan als echte, groovende fusion worden betiteld. Ondanks die groove, kenmerken de nummers van Schreurs zich door licht melancholieke, zo af en toe lieve melodietjes. Hoogtepunt is wat dat betreft het prachtige tweede nummer van de cd, 'Nan Yar', dat zo'n prachtig, door bas en toetsen gespeeld, themaatje heeft dat je niet anders kan dan het nummer meer dan een keer beluisteren. Ik vind het een Mike Stern-achtig melodietje, waarbij ik meteen moet aantekenen dat ik het gitaargeluid (na het intro) daar niet bij vind passen. Stern heeft een zeer breed chorus/flanger/phaser-geluid, maar gitarist Costa Arvanitidis kiest op deze cd meer voor een soort Jan Akkerman-geluid. Ik vind dat jammer, want de nummers van Schreurs en het bandgeluid vragen meer om het wat vriendelijker chorus-geluid. Maar nou ja, smaken verschillen. Dat Arvanitidis een uitstekende muzikant is, net als de andere bandleden, blijft onverminderd overeind. Die kwaliteit van de muzikanten is in veel nummers te horen. 'Message to Lyle' (doet me denken aan Bob James) heeft een licht onrustige, maar wel erg mooie bassolo en een prima drumsolo. De solo op toetsen in 'Eudamonia' met een Fender Rhodes-geluid is mooi melodisch en doet ook weer een beetje denken aan Bob James. De ballad 'Origami' heeft weer zo'n mooi melancholisch melodietje en 'Metanoia' heeft een prachtige unisono riff van keyboard en bas, afgewisseld met drumfills. Slotnummer 'Tryst' ten slotte is een ingenieus 5/8ste nummer dat de cd waardig afsluit.

Er gebeurt veel op deze spannende, groovende, melodieuze cd en hoe vaker je hem draait, hoe meer je hoort en hoe mooier hij wordt.

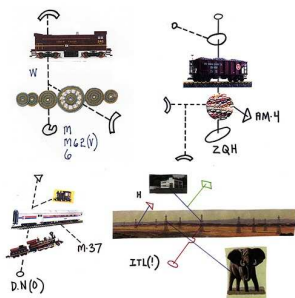
Gijs Ornée

Bezetting:

Dirk Schreurs (keyboards & composities), Costa Arvanitidis (gitaar), Roman Korolik (6-string basgitaar), Ron van Stratum (drums).

GHOST TRANCE SEPTET
Plays Anthony Braxton
El Negocito Records

Gezien de omvang van zijn oeuvre is het best vreemd dat er relatief weinig werk van Anthony Braxton wordt uitgevoerd door anderen dan hemzelf. Het komt vermoedelijk door het stempel van 'moeilijk', 'ingewikkeld' en 'cerebraal' dat vaak onterecht op zijn muziek wordt gezet. De jonge Belgische gitarist Kobe Van Cauwenberghe is er al lang achter dat het werk van de Amerikaan helemaal niet zo ontoegankelijk is als het misschien bij oppervlakkige beschouwing lijkt. Twee jaar geleden speelde hij al een soloalbum vol met zijn visie op composities van Braxton en nu ligt er een dubbelalbum (op cd of lp) van een zevenmansformatie, het Ghost Trance Septet. De naam verwijst naar een serie composities (Ghost Trance Music) die de rituelen van Native Americans als oorspronkelijk uitgangspunt hadden. Van Cauwenberghe en zijn muzikanten nemen de aanwijzingen van Braxton ter harte, en gaan hun eigen weg met het materiaal. 'Have fun with the material,' zegt de componist namelijk expliciet, en hij waarschuwt voor het 'misbruiken' van het materiaal voor 'correcte', ongeïnspireerde en risicoloze uitvoeringen. Wat het Ghost Trance Septet wél doet, zoals Braxton zelf in zijn eigen groepen, is het inzetten van andere composities binnen de hoofdcompositie die wordt gespeeld. De routekaart van het stuk wordt daarmee telkens verlegd om het avontuur nog meer op te zoeken. In het eerste stuk, 'Composition No. 255', bijvoorbeeld, dat opent met de typerende staccatofiguren, zet euphoniumspeler Niels Van Heertum na verloop van tijd een grappige melodie-lijn in. Dat blijkt 'Composition No. 40f' te zijn. Voorzien van noise-erupties door de gitaar van Van Cauwenberghe klinkt de muziek als een soort avant-rock – niet iets wat je met Braxton associeert, maar wat uiterst boeiende muziek oplevert. En daar is het toch allemaal om begonnen. Wat deze melodie van 'Composition No. 40f' ook duidelijk maakt, is de humor die in de composities van Braxton zit. De hoempa van het euphonium in de mars 'Composition No. 58' die we als invoeging in 'Composition No. 358' horen, getuigt daar ook van. Alle ingrediënten, plus het indrukwekkende improvisatievermogen van de vier Belgen en drie Denen, zorgen voor bijzonder rijke muziek die Braxtons muziek zeker naar de geest uitvoert (een mooie referentie naar de Ghost Trance Music). Het is een vurig pleidooi voor een oeuvre dat veel vaker het podium zou moeten bereiken. Eind 2021 speelde de groep in Luxemburg in aanwezigheid van de Amerikaanse maestro, die het gebodene ontroerd aanhoorde. Voor in het cd-boekje zien we hem het ensemble zijn lof toezwaaien.

Herman te Loo

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik en luister nu:
<https://spoti.fi/3KRuJv8>

Bezetting:

Niels Van Heertum (euphonium, trompet), Steven Delannoye (tenorsax, basklarinet), Annna Jalving (viool), Kobe Van Cauwenberghe (gitaar, basgitaar, synthesizer, stem), Elisa Medinilla (piano), Frederik Sakham (bas, basgitaar, stem), Teun Verbruggen (drums, percussie).

Hier is een voorproefje van het project:
<https://youtu.be/7288y-vDI90>

ASAF SIRKIS
Solar Flash
MoonJune Records

Het album dat drummer Asaf Sirkis twee jaar geleden maakte met de Poolse zangeres Sylwia Bialas, 'Our New Earth', maakte indruk, zeker door de bijdragen van Bialas. Op de nieuwe cd van Sirkis, 'Solar Flash' is ze weer te horen, maar ditmaal in een bescheidener rol. Drie keer levert ze een zanglijn (zonder tekst) als belangrijk onderdeel van een compositie, zoals in de eerste twee delen van het drieluik 'Polish suite'. Met name het met pianist Gary Husband als duo gebrachte 'Part 1' schittert door zijn subtiliteit. Het zorgt voor een verbreding van het muzikale spectrum dat 'Solar Flash' te bieden heeft. Dat leunt vooral op jazzrock en progrock, het genre dat MoonJune Records bestrijkt. Het hoogtepunt in dit verband is 'For Eric', opgedragen aan Weather Report-drummer Eric Kamau Gravatt. Het nummer is tevens een pittig, funky eerbetoon aan de groep van Joe Zawinul en Wayne Shorter. Een curieus extra aan deze track is een sample van een toespraak van Sun Ra (over het verschil tussen 'man' en 'hu-man'). Met nog wat fijne, Fripp-achtige gitaarbijdragen van Mark Wingfield in een drietal nummers is 'Solar Flash' een plaat die avontuurlijk ingestelde jazzrock-liefhebbers met een gerust hart kunnen aanschaffen.

Herman te Loo

Bezetting:

Gary Husband (synthesizer, keyboards, piano), Kevin Glasgow (basgitaar), Asaf Sirkis (drums, percussie) + Sylwia Bialas (zang), Mark Wingfield (gitaar).

Beluister hier tracks van het album:

<https://bit.ly/3THIQY0>

STARKLINNEMANN
Transcending Liszt, Vol. 1
UCM Records

Paul Stark en Jonas Linnemann hebben na hun hercomposities van Chopin en Beethoven nu hun tanden gezet in het werk van de negentiende-eeuwse Hongaarse romantische pianist en componist Franz Liszt. Hun nieuwe album 'Transcending Liszt, Vol. 1' staat tot de laatste seconde vol met slechts vier van de vijftienhonderd composities die Liszt heeft geschreven. Met 'Liebestraum', 'Ave Maria', 'Hongaarse Rhapsody' en het iets minder bekende 'Vallée d'Obermann' zijn het wel de hoogtepunten uit Liszts oeuvre. De vier composities duren elk ruim tien minuten tot bijna een half uur. Stark en Linnemann gebruikten de originele composities vooral als uitgangspunt om er nieuwe jazzcomposities van te bouwen. Daarbij is de oorspronkelijke melodie regelmatig achter de horizon verdwenen en vervangen door jazz en zelfs flarden van standards. Af en toe schemert het originele thema weer door deze jazz heen. Je moet het weten en herkennen, anders valt het nauwelijks op. De oorspronkelijke hoogromantische muziek wordt ook in de hercomposities met name door pianist Stark über-romantisch gespeeld. De interpretatie van StarkLinnemann levert mooie momenten en mooie muziek op, maar de lengte van de stukken leidt hier en daar ook tot inzinkingen waarbij hun verhaal in iets onduidelijks verzandt, zij het dat het ze steeds weer lukt om de draad daarna weer op te pakken. Het is dankzij de vrijzinnige interpretatie van deze Liszt-muziek dat het Hongaarse accent in de rapsodie wordt vervangen door een opkomend en weer verdwijnend Latinritme en dat de Vallée omgebouwd wordt tot een hard swingende jazzcompositie waarin drummer Linnemann korte metten maakt met het romantische imago van Liszt.

Tom Beetz

Bezetting:

Paul Stark (piano), Maciej Domaradzki (contrabas), Jonas Linnemann (drums, percussie).

Luister hier een video over het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=na3T9OSrOMc>

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL ZOMERJAZZFJETSTOUR 2022

Datum en plaats:

26 augustus, proloog
Simplon, Groningen;
27 augustus, fietstour,
Reitdiepdal, Groningen.

PROLOOG

Voor de 36ste Zomerjazzfietstour was noordenwind voorspeld. Dat beloofde niet veel goeds! De proloog, de officiële aftrap van elke serieuze fietstour, vond de avond ervoor gelukkig nog gewoon in de luwte van de stad Groningen plaats. De die-hard-fietstoeristen troffen elkaar in Simplon, een benauwd zaaltje op het Boterdiep. Iedereen zat opeengepakt en zwetend klaar, volop vertrouwend op een goede afloop. En die kwam er, want het muzikale niveau was hoog die avond.

De proloog begon met het duo **Louis Sclavis en Vincent Courtois**. Na de eerste klanken van het concert was elke bezoeker de drukkende warmte in Simplon en het vooruitzicht van een straffe noordenwind in de morgen vergeten. Klarinettist Sclavis en cellist Courtois braken elke regel over de rol van een bepaald instrument in een duo. Solo's en begeleiding liepen op een harmonische manier door elkaar en leverde een schitterend concert op. Behalve op een momentje aan het eind, toen Sclavis liet zien dat je geen compleet instrument nodig hebt om goede muziek te maken. Een rietinstrument spelen zonder riet, is inmiddels toch wel een bedenkelijke 'gimmick'. Niettemin vond het publiek het geweldig.

Het contrast met het tweede concert met **Flat Earth Society** kon niet groter zijn. Deze Belgische Big Band was overweldigend. "Bij FES is het vuurwerkverbod nog niet aan de orde" volgens de aankondiging. Niets was minder waar. De overgang van het intieme samenspel van Sclavis en Courtois naar het muzikale geweld van FES was misschien groot, maar ook fraai. Hoogtepunt was zeker de ongewone uitvoering van Gershwins 'Summertime'. Alles wat men kan bedenken, werd door de musici succesvol in twijfel getrokken. En aan het eind werd er ook nog gedanst!

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Louis Sclavis. (Foto: Willem Schwertmann)

Was dit weer gewoon een fietstour? Nee, natuurlijk niet! Elke Jazzfietstour is uniek. En dat zit 'm in de spannende en gedurfde programmering.

Flat Earth Society. (Foto: Willem Schwertmann)

FIETSTOUR

De fietstour begon, voor mij in Noordwolde, bij **Longrun Development of the Universe** met publiekstrekker Gerry Hemingway. Die werd jaren geleden opgeleid als drummer bij Ed Blackwell op het succesvolle conservatorium in New Haven. En dat straalt tot op de dag van vandaag van hem af. U kent Hemingway mogelijk van BassDrumBone, zijn trio met Mark Helias (bas) en Ray Anderson (trombone). Een trio met een tuba en saxofoon, zoals Longrun Development of the Universe is, ligt in het verlengde daarvan. Het concert was een ode aan Misha Mengelberg, de inventieve grondlegger van de moderne geïmproviseerde muziek. Leider en tubaïst Carl Ludwig Hübsch maakte niet alleen muzikaal indruk. Zonder enige terughoudendheid holde hij zingend door de kerk en beklom hij uiteindelijk de kansel om als een ware voorganger de Mengelbergse religie aan het volk te brengen. Saxofonist van dienst in Noordwolde was Matthias Schubert, inderdaad een nazaat van de grote Weense componist.

Fietsend over de blauwe route – er waren in totaal vier routes om uit te kiezen – konden we ons vervolgens laten onderdompelen in de klankkleuren van **The Selva**, een Portugese groep geformeerd rond de al jaren in Nederland wonende bassist Gonçalo Almeida. Het snarentrio schilderde drie kwartier klankpaneel na klankpaneel in de eeuwenoude kapel van Klein Wetsinge. De Wetsinger kapel had net zo goed in de Alfama, de oudste wijk van Lissabon, kunnen staan. Grenzeloze muziek.

Daarna door naar het Franse duo **Elise Caron en Edward Perraud** in Ezinge. Ook hier weer mooie klankkleuren. Evenals het duo tijdens de proloog, zochten deze twee musici ook de grenzen van hun muziekinstrument op. Drummer Perraud liet zijn cymbals bijna letterlijk spreken. Zangeres Caron wisselde naadloos tussen zangstem en spreekstem. Regelmatig sprak ze de Ezingse congregatie toe met een Tolkienachtig klinkende spreekstem. Dat leidde tot hilarische interactie met het publiek. Maar ook aan het overschrijden van grenzen zit een grens, zo bleek. Tegen het einde van het concert ging op de achterste rij een mobiele telefoon. De bezitter kreeg in al zijn zenuwen de telefoon pas na minuten uit. Het geheel [...vervolg in de rechterkolom](#)

Baritonsaxofonist Viktor Perdieu van de formatie Don Kapot in de schuur in Krassum. (Foto: Willem Schwertmann)

werd naadloos in het concert geïntegreerd. De kwaliteit en kracht van het concert had deze grappenmakerij evenwel helemaal niet nodig.

Verzadigd in hoofd en ziel en met de noordenwind in de rug fietsten we naar de Schuur van Krassum. Bij aankomst werden we verwelkomd met serieuze burgers van de grill en bier uit ijsbakken. Aan het toiletten was nog niet gedacht, maar de kasteelvrouw van Krassum benoemde zichzelf tot wc-vrouw en leidde dames naar haar persoonlijk toilet. De mannen moesten hun weg maar zoeken in de boomgaard. Die dan wel weer groot genoeg was...

Don Kapot's baritonsaxofonist Victor Perdieu opende de show met de opmerking dat wat hen betrof, we allemaal de hele avond gingen blijven. Ze omschrijven zichzelf als 'afropunk rock-'n'-roll power'. Die hele mond vol dekte zeker de lading. Het concert was hard, snel, maar ook, net als in de proloog, dansbaar. Een groot deel van het publiek danste tussen de stoelen. De schuur in Krassum, waar jaren geleden de jonge hond John Dikeman (sax) stond met niemand minder dan drummer Hamid Drake en bassist William Parker, begint een fenomeen te worden. Don Kapot liet ze in hun schaduw achter. Ik ben benieuwd wat er volgend jaar in Krassum staat!

Bart Hollebrandse

Matthias Schubert (links) en Carl Ludwig Hubsch (Noordwolde, kerk) (Foto: Willem Schwertmann)

Elise Caron en Edward Perraud (Ezinge, kerk) (Foto: Willem Schwertmann)

FESTIVALS OKTOBER

LAREN JAZZ

Diverse locaties, Laren

1, 2 oktober 2022

(<https://laren-jazz.nl/>)

Met onder anderen: Dutch Swing College Band, Daan Sanders Jazz Quartet, Ella Ziringa Jazz Trio, Laura Dooge Jazz kwartet, Micheal Murray Jazz Quartet, NAUSYQA, Rebeka Zsula Jazz Quartet en Trio dos Anciões.

MINGUS 100 FESTIVAL

Stadtgarten, Keulen

5, 6 oktober 2022

(<https://www.stadtgarten.de>)

Met onder anderen: Cologne Mingus Session Part I (Denis Gäbel (tenorsax), Robert Landfermann (bas), Leif Berger (drums)), Theresia Philipp Quartett feat. Charles McPherson, Cologne Mingus Session Part II (Laura Totenhagen (zang), Sebastian Gille (tenorsax), Simon Seidl (piano) en Hendrik Soll (drums) en Cologne Mingus Quintet feat. Charles McPherson.

MONDRIAAN JAZZFESTIVAL

Koorenhuis, Paard, Den Haag

7, 8 oktober 2022

(<https://www.mondriaanjazz.nl/>)

Met onder anderen: Chelsea Carmichael Group, Fieh, Avishai Cohen Quartet, Gard Nilssen's Supersonic Orchestra en Ben Wendel/Shai Maestro/Michael Mayo.

JEKER JAZZFESTIVAL

Diverse locaties, Maastricht

7, 8 en 9 oktober 2022

(<https://www.jekerjazz.com/>)

VARIA

Johan van der Keuken en Ben Webster. De film 'Big Ben Webster in Europe' draait deze maand in Eye Filmmuseum. (Persfoto)

Eye Filmmuseum (Amsterdam) draait reeks jazzfilms

Onder de noemer 'All That Jazz' draait tot 2 oktober in Eye Filmmuseum (Amsterdam) een reeks films waarin de jazz een rol speelt. Bijvoorbeeld omdat de soundtrack is verzorgd door jazzmusici (trompettist Miles Davis, toetsenist Herbie Hancock, saxofonist Dexter Gordon). Ook wordt live jazz gespeeld bij stille films. Een greep uit de films die worden vertoond: 'Ornette: Made in America' (met live muziek) (13 september); 'The Caraman' (Buster Keaton, 1928) met live jazzscore van het Martin de Ruiters Jazz Quartet (18 september); 'Ascenseur pour l'échafaud' (Louis Malle, 1958 met muziek van Miles Davis); 'Autour de minuit' (Bertrand Tavernier, 1986 met Dexter Gordon en Herbie Hancock); 'Bird' (Clint Eastwood, 1988 over saxofonist Charlie Parker); 'Jazz on a Summer's Day' (Bert Stern & Aram Avakian, 1959); 'Let's Get Lost' (Bruce Weber, 1989 over trompettist Chet Baker), 'Thelonious Monk: Straight, No Chaser' (Charlotte Zwerin, 1988) en 'Big Ben Webster in Europe' (Johan van der Keuken, 1967).

Meer info over het programma is te vinden op:

<https://www.eyefilm.nl/nl/programma/all-that-jazz/749293>

Luistercursussen jazz in Rotterdam en 's-Gravenvande

Saxofonist en Jazzflits-medewerker Ruud Bergamin verzorgt dit najaar op twee plaatsen een luistercursus jazz: op de Rotterdamse Volksuniversiteit en op de Volksuniversiteit Westland in 's-Gravenvande. Het thema van de cursussen is 'hoofdfiguren in honderd jaar jazz'. Hij laat deze de revue passeren aan de hand van beeld- en geluidsmateriaal. Ook worden de kenmerken van hun muziek besproken. Wat horen we en hoe zit de muziek in elkaar? Waarin verschillen de vele stijlen? De Rotterdamse cursus omvat acht bijeenkomsten op donderdagmiddag en start op 6 oktober. Voor meer info klik hier: <https://bit.ly/3TQVLqO>. De cursus in 's-Gravenvande is zes keer op maandagavond en start 10 oktober. Voor meer info klik hier:

<https://bit.ly/3cKrmJO>.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS OKTOBER

SCRATCHJAZZ FESTIVAL

't Raodhoes, Blerick

9 oktober 2022

(<https://www.scratchjazz.nl/>)

Met onder anderen: Eric Vloeimans.

JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN

Diverse locaties, Nijmegen

26 tot en met 30 oktober 2022

(<https://bit.ly/3pYDx8X>)

Met onder anderen: Wolfert Brederode, Gard Nilssen, Loek van den Berg, Craig Taborn en James Brandon Lewis.

RAUWFEST

Annabel, Rotown, Rotterdam

27, 28 oktober 2022

(<https://www.rauwfest.nl/>)

Met onder anderen: Jameszoo's Blind Group, Alessandro Fongaro, Witch 'n' Monk, Gita Buhari, FAST DE en Nout.

SO WHAT'S NEXT

Muziekgebouw, Eindhoven

28, 29 en 30 oktober 2022

(<https://sowhatsnext.nl>)

Met onder anderen: Ashley Henry, Archie Shepp, Yellowjackets, Lucas Santana, Kika Sprangers, James Brandon Lewis, The Quartet NL, Guy Salamon en Tijn Wybenga & AM.OK.

VARIA

Jazzbulletin 124 is uit

Op de voorkant van het septembernummer van Jazzbulletin prijkt de kersverse winnaar van de Boy Edgar Prijs, Ronald Snijders. In het blad komt hij uitgebreid aan het woord. Dat geldt ook voor de zangeressen Masha Bijlsma en Sanne Rambags. Verder verhalen over trombonist George Jones en pianist Rob Agerbeek. En natuurlijk de vaste rubrieken.

Vraag hier een gratis kennismakingsexemplaar aan: <https://bit.ly/3TuYNRf>

OVERLEDEN

Joey DeFrancesco in 2011. (Foto: Tom Beetz)

Joey DeFrancesco, 25 augustus 2022 (51)

Amerikaanse organist; beïnvloed door Jimmy Smith, maakte hij al platen vanaf zijn achttiende. Brak medio jaren negentig door met een trio waarin gitarist John McLaughlin. Zette zo de traditie voort van het Hammondorgel in de hoofdrol, ondersteund door een gitarist of een saxofonist.

Fredy Studer, 22 augustus 2022 (74)

Zwitserse drummer; opereerde rond de stad Luzern, speelde in diverse combinaties met Zwitsers (gitarist Christy Doran, percussionist Pierre Favre), Italianen, Duitsers en anderen. (toetse-nist Jasper van 't Hof)

Jaimie Branch, 22 augustus 2022 (39)

Amerikaanse trompettiste, werkzaam in Chicago, Boston, Baltimore, New York. Pakte na een conservatoriumopleiding van alles aan: geluidstechniek, doctoraal muziek, het oprichten van een platenlabel, het componeren en natuurlijk het spelen: in kleine bezettingen en met haar eigen band Fly of Die. (In de opsomming op Wikipedia van de platen waaraan ze meewerkte komen we in 2019 de naam tegen van de Nederlandse altvioliniste Ig Henneman).

Monnette Sudler, 21 augustus 2022 (70)

Amerikaanse gitariste; werkte met saxofonist Byard Lancaster in de groep Sounds of Liberation, met saxofonist Sam Rivers en drummer Sunny Murray. Eigen platen op het Deense label Steeplechase.

Warren Bernhardt, 19 augustus 2022 (83)

Amerikaanse pianist; begon bij saxofonist Paul Winter, raakte in de ban van het pianospel van Bill Evans. In de jaren zeventig werkte hij samen met drummer Jack DeJohnette en vibrafonist Mike Mainieri, onder meer in de groep Steps Ahead. Solo-opname voor Arista Novus.

Rolf Kühn, 18 aug. 2022 (92)

Duitslands belangrijkste klarinettist; werkte van 1956-1960 in de Verenigde Staten en viel af en toe in voor Benny Goodman in diens band. Trad veel op met zijn veertien jaar jongere broer, pianist Joachim Kühn. Doorliep zowat alle fasen in de ontwikkeling van de jazz. Bleef actief tot het laatste. Bekleedde diverse leidende functies in het theater en bij de televisie.

VARIA

Weer 'Open Jazz Sessions' in Assen

Onder de titel 'Open Jazz Sessions' gaat op 15 september in Het Wapen van Drenthe in Assen weer een reeks gratis toegankelijke jazzsessies van start. De eerste sessie wordt verzorgd door trompettist Jaap de Vries, die een eerbetoon aan Freddie Hubbard zal brengen. De Vries studeert aan het conservatorium in Groningen en organisator Henk Hilbrand die hoopt dat hij wat jongeren als publiek meeneemt die ook in de toekomst zullen komen, zo zegt hij 29 augustus in het Dagblad van het Noorden: "We zijn allemaal wat ouder en er komen weinig jongeren voor in de plaats en we hopen dat zo op gang te brengen. We gaan kijken hoe dat uitpakt." De sessies zijn elke derde donderdag van de maand om 21.00 uur en worden mee georganiseerd door Jazzclub Assen. Eerst treden vier jazzmusici als kwartet op en daarna kunnen mensen uit het publiek desgewenst meespelen.

Jazzarchief presenteert nieuwe cd met West Coast-jazz

Deel vijftien in de cd-reeks 'Jazz at the Concertgebouw', een productie van het Nederlands Jazz Archief, is gewijd aan jazz uit het westen van de VS. De box bevat live-opnames die in 1956, 1958, 1959 en 1960 in het Amsterdamse Concertgebouw werden gemaakt. Op de drie cd's zijn onder anderen te horen: de saxofonisten Bud Shank en Bob Cooper met zangeres June Christy, het orkest van Stan Kenton, Shelly Manne & His Men en The Jimmy Giuffre 3. In het bijgesloten boekje staan foto's van de concerten en een uitvoerige toelichting door journalist Bert Vuijsje.

Meer info: <https://bit.ly/3KZOpX1>

OVERLEDEN

Abdul Wadud, 10 augustus 2022 (75)

Amerikaanse cellist; werkte veel met saxofonisten Julius Hemphill, Arthur Blythe, Frank Lowe en pianist Anthony Davis. Verruimde de speelmogelijkheden van zijn instrument.

Mike Lang, 5 augustus 2022 (80)

Amerikaanse pianist; werkte zowel met een trio als in de bigbands van Stan Kenton, Don Ellis en die van [John] Clayton-[Jeff] Hamilton. Schreef voor film en tv.

Sy Johnson, 26 juli 2022 (92)

Amerikaanse arrangeur; speelde in de jaren vijftig in een militair korps. Specialiseerde zich in het arrangeren: voor de Gerry Mulligan Concert Jazz Band, die van Thad Jones-Mel Lewis en vooral voor combinaties van Charles Mingus.

Michael Henderson, 19 juli 2022 (71)

Amerikaanse basgitarist; richtte zich op zijn achttiende op soul. In de eerste helft van de jaren zeventig legde hij de ondergrond van het Miles Davis Septet dat andere wegen insloeg: "here was another one-dimensional pop electric bassist vamping his way through the funk tunes and unable to play the ballads. And vamp Henderson did, creating focused grooves that could run in place forever." (John Szwed)
(jjm)

VARIA

Heemskerkse jazzclub Laurentz blijvertje

De jazzclub die vorig seizoen in Heemskerk bij Podium Laurentz startte, is een blijvertje gebleken. Op 11 september is het tweede seizoen gestart met het trio Izaline Calister, Ed Verhoeff en Angelo Verploegen. De jazzclub is iedere tweede zondag van de maand vanaf 15.30 uur geopend. Trompettist Loet van der Lee verzorgt de programmering. Dit seizoen worden ook nog onder anderen Johan Plomp Optophobia, Peter Tiehuis' T4 en het Dick de Graaf Kwartet verwacht. Op 11 juni 2023 sluit het seizoen met een jazzfestival.

Nieuwe jaar jazzopleiding Amsterdam start 2 oktober

Op 2 oktober start bij DJAM, de school voor jazz in Amsterdam, de nieuwe opleiding. Deelnemers moeten auditie doen om te worden toegelaten. De laatste auditie is op 25 september. De auditie bestaat uit een theoretisch en een praktisch gedeelte. DJAM biedt een meerjarige muziekopleiding. Het is een particulier opleidingsinstituut voor Jazz en Lichte Muziek, dat is opgericht in 1990. Het concept voor de opleiding is ontwikkeld door Christian Hassenstein.

Meer info: <https://djam.nl>

Ravi Coltrane in Gent

In zijn bijdrage over Alice Coltrane in Jazzflits 381 kondigde Erik Marcel Frans een optreden van haar zoon Ravi Coltrane op 16 oktober in De Bijloke in Gent aan. De bezetting ontbrak daarbij. Saxofonist Coltrane komt samen met Gadi Lehavi op toetsen, Rashaan Carter op bas en Ele Howell op drums. Het programma, 'Cosmic Music' getiteld, is een zoektocht naar Coltrane's wortels en een ode aan de muziek en spirituele erfenis van zijn ouders John en Alice.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ERIC'S HARDBOP-ARCHIEF

HET LEGENDARISCHE ROB AGERBEEK QUINTET

Pianist Rob Agerbeek wordt op 28 september 85 jaar. Een goede aanleiding om eens terug te blikken op het legendarische Rob Agerbeek Quintet. Auteur Eric Ineke maakte daar als drummer deel van uit.

In de tweede heft van de jaren zestig speelde ik voor het eerst met Rob Agerbeek. Dat was als ik mij het goed kan herinneren in de Scotch Club in Den Haag, waar hij speelde met gitarist Joop Scholten en zangeres Arly Day. Ik deed een paar stukken mee waarbij ik kennelijk het tempo iets opjoeg en Arly Day aan mij vroeg of ik de trein moest halen. Maar 'I got the message'.

Daarna werd ik gevraagd om met Rob en Joop en bassist Rob Langereis te spelen in Hillegersberg in Rotterdam. Dat vond ik uiteraard heel erg gaaf. Ik vond Rob Agerbeek een superswingende pianist, die net als Rein de Graaff kon begeleiden als een drummer en hij deed mij sterk denken aan Horace Silver en Wynton Kelly. Er was direct contact en iets daarna werd ik gevraagd om een radio-opname met ze te maken in het Haarlems concertgebouw. Joop Scholten had de leiding en had Ferdinand Povel op tenorsax erbij gevraagd met uiteraard Rob Agerbeek piano en Fred Pronk op bas. We speelden in het voorprogramma van saxofonist Pony Poindexter, die met het trio van Rein de Graaff speelde. Daar zat ik toen helaas nog niet bij, moest nog even drie jaar in de wacht...

De stukken die we speelden waren van Joop Scholten met wie ik later nog veel zou gaan werken in allerlei Haagse clubs.

De zangeres vroeg of ik de trein moest halen: 'I got the message...'

Wat later in 1969 belde Rob mij of ik in zijn net kersvers opgerichte kwintet wilde komen spelen. Nou, daar zei ik geen nee tegen. Op trompet de boomlange Willem Reinen, die ik al vrij goed kende en met wie ik al veel had gedaan, onder meer in de Beale Street Jazz Band en het kwintet van de legendarische pianist Ton Wijkamp. Op tenorsax en fluit niemand minder dan Dick Vennik en de onvolprezen bassist Rob Langereis.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Vlnr: Rob Agerbeek, Rob Langereis en Eric Ineke. De foto werd genomen in het Paviljoentje in Den Haag, vermoedelijk in 1969. (Foto: archief Eric Ineke)

Het repertoire was in het begin een mix van stukken van Horace Silver, Joe Henderson en composities van Rob Agerbeek zelf, en die waren niet mis te verstaan. Rob schreef zulke goeie stukken, heel bluesy in de typische Blue Note-hardboptraditie met een vleugje Silver en ritmisch en harmonisch heel uitdagend. Na de eerste repetities, veelal bij Willem Reinen thuis in Monster of in het Paviljoentje in Den Haag, bleek wat een enorme potentie die groep had. Een van de eerste optredens was in de zomer van 1969 in De Sirkel in Zoetermeer. Bassist Koos Serieuse viel toen in voor Rob Langereis. De recensie was hilarisch: 'Trompettist Willem Reinen, de rimbarist, de drummer Wim Essed met prima solo's en de bassist Koos Serieuse die voor Eric Ineke ingevallen was.' Deze recensent had duidelijk de klok horen luiden... Maar desalniettemin een groot succes.

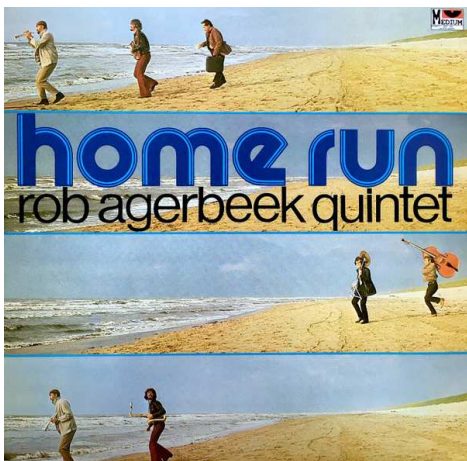
Een volgende 'gig' datzelfde jaar was in de net opgerichte jazzclub Hot House in Leiden van Frank en Thea Pieterse. Die was gevestigd op de zolder van Sint Augustinus aan het Rapenburg 24. Het bier vloeide in overvloed en als er brand uit zou breken had je nog een vluchtweg via het dak. De gage was tien gulden per persoon. Dat verdiende een loodgieter in die tijd per half uur! Het gerucht verspreidde zich steeds meer dat Rob Agerbeek een dijk van een hardbop-kwintet had opgericht. Ook Den Haag dat een nieuw jazzpodium kreeg in Theater Pepijn van Paul van Vliet. De organisator Wim van Woerkens vroeg ons om op te treden in de openingsserie in het voorjaar van 1970. Willem Reinen, die wat embouchureproblemen had, gaf Rob te kennen dat hij het kwintet helaas voor onbepaalde tijd wilde verlaten. Net als nu was het niet gemakkelijk om een echte hardbop-trompettist te vinden. Rob had de zeer talentvolle Zaanse trompettist Han Tromp gevraagd om Willem te vervangen. Helaas sloeg het noodlot toe. Op de avond van de eerste repetitie ontving Rob het telefoontje dat Han Tromp op weg naar Den Haag door een trein was gegrepen en was overleden. Dat was echt een schok. Rob nodigde toen trompettist Nedley Elstak uit voor een repetitie, maar dat bleek toch niet zo'n goed idee te zijn. Toen hij al die partijen zag werd hij steeds stiller en hij zei toch al niet zoveel, behalve dat we wellicht beter Kenny Dorham moesten vragen. Uiteindelijk was Eddie Engels de beste keuze.

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

Hij was een van de eerste trompettisten in Nederland die beïnvloed waren door Freddie Hubbard. Eddie had totaal geen problemen met het repertoire en speelde zeer goed. Wat later heb ik nog veel gewerkt met Eddie in de groep van Frans Elsen.

Na verloop van tijd keerde Willem Reinen weer terug bij de band. Hij had inmiddels een flugelhorn aangeschaft waarmee hij zich veel meer op zijn gemak voelde en dat werkte prima. Willem was een pure jazztrompettist uit de school van Kenny Dorham en Art Farmer, die alles op zijn oren kon spelen en tevens een perfect gevoel had voor de blues. Na verloop van tijd ontstond er een mogelijkheid om een aantal stukken op te nemen in de studio van Andre van de Water in Baarn. Dat gebeurde op 13 juni en 11 juli 1971. Het waren twee relaxte opnamedagen. De sfeer was goed en Andre van de Water was enthousiast want hij hield heel veel van jazz en nam het ook nog eens goed op. Het bleek dat hij ooit Louis Armstrong had opgenomen in het Concertgebouw in Amsterdam. Als ik mij goed herinner was dat voor het album 'Ambassador Satch'. We namen op zonder geluidschotten tussen ons in en zonder hoofdtelefoon. Rob Langereis zat gewoon naast mij en dat was ideaal. We konden lekker uitpakken alsof we 'live' speelden. Knippen en plakken was soms lastig. Digitale audioverwerking met Pro Tools was toen nog niet aan de orde.

De 'vibe' en de energie van de band waren er voor tweehonderd procent. Toen producer Cees Schrama de tapes terughoorde was hij zo onder de indruk dat hij besloot om het uit te brengen op het Polydor-label waar hij in die tijd voor werkte. Het album werd gereleased in [...vervolg in de rechterkolom](#)

1972 en uitgebracht onder de naam 'Home Run', tevens de titel van een van de opgenomen composities van Rob. Behalve het openingsstuk 'Mamacita', van Joe Henderson, waren alle composities van Rob. Joe Henderson, die een aantal jaren later de plaat hoorde, was trouwens zeer vereerd dat wij dat stuk hadden opgenomen. Rob had ook nog een boogaloo geschreven genaamd 'The chair dance'. Daar werd speciaal Frank Noya op basgitaar voor ingehuurd en Dick Vennik speelt hier op een 'Varitone'. Zeer vele jaren later blijkt dit stuk op allerlei funky cd-compilaties in onder meer Engeland en Zwitserland te zijn verschenen. De originele elpee is inmiddels een 'collector's item' geworden en gaat voor behoorlijke bedragen van de hand. Uiteindelijk is het album vele jaren later op cd verschenen op het toenmalige Blue Jack Label. Inmiddels heeft Timeless Records de cd weer uitgebracht in Japan.

Het Rob Agerbeek Quintet - met vlnr Willem Reinen, Eric Ineke, Rob Langereis, Rob Agerbeek en Dick Vennik - in het Hot Theater in Den Haag (1970). (Foto: archief Eric Ineke)

De bekende promotor en impresario Wim Wigt nam de band onder zijn hoede en begon ons te boeken in het buitenland, waaronder België en Duitsland. Ook door zijn initiatief werden we in juni 1973 gevraagd om drie dagen op te treden op het Internationale Jazz Festival in Kongsberg in Noorwegen. We waren in buitengewoon goed gezelschap. Onder meer het McCoy Tyner Quartet, Gary Bartz NTU Troop, Dexter Gordon, Johnny Griffin, Jan Garbarek, Bobo Stenson, Niels Henning Orsted Pedersen, Ed Thigpen, Kenny Drew en Gerald Wilson stonden op het programma. Het kwintet speelde drie avonden in een club en alle avonden zaten op de eerste rij Gerald Wilson en Alphonse Mouzon, die ons kwintet helemaal te gek vonden. Rob Langereis speelde met de blaren op zijn vingers en Willem Reinen had gezorgd voor een grote fles 'Grand Old Dad' Bourbon-whisky, die de pijn in de vingers van Rob wat verzachtte. Het bloed liep uit zijn vingers maar Langereis gaf niet op en speelde iedere avond als een duivel. Trouwens, de hele band was in topvorm en het was een waar feest om daar te spelen met al die prominenten om ons heen. Er werd ook nog een bustocht voor alle artiesten georganiseerd naar een berghut waar ijskoude flessen Aquavite voor ons klaar stonden. Het was dan ook logisch dat we de ochtend na ons laatste optreden met zijn allen het vliegtuig hadden gemist. Dat we toch wat indruk hadden gemaakt op die Noren bleek uit het feit dat ons album 'Home Run' de weken daarop enige malen werd gedraaid op de Noorse radio. [...vervolg op pagina 20 linksboven](#)

ROB AGERBEEK QUINTET**1970, HOT THEATER, DEN HAAG**

Vlnr: Willem Reinen, Eric Ineke, Rob Langereis en Rob Agerbeek. (Foto: archief Eric Ineke)

Vlnr: Willem Reinen, Rob Agerbeek, Eric Ineke en Rob Langereis. (Foto: archief Eric Ineke)

Eric Ineke en Rob Langereis in 1970.
(Foto: archief Eric Ineke)

Wim Wigt had nog meer voor ons in petto want in september van datzelfde jaar speelden we op het superleuke Hammerveld Jazz festival en had hij een optreden voor ons geregeld in Parijs en wel in Musée d'Art Moderne de La Ville de Paris. Echter de dag daarvoor hadden we via Wim nog een optreden in een club in Luxemburg, van waar we de volgende dag via Verdun naar Parijs reden. Eenmaal Verdun passerend kreeg Willem Reinen het lumineuze idee om de lunch te gebruiken in een soort herberg vlak bij de slagvelden uit de Eerste Wereldoorlog. Willem bleek daar van alles over te weten en de wijn tijdens de lunch bracht onze Willem in grote vervoering. Wij luisterden ademloos naar zijn zeer gedetailleerde geschiedenisles. Daarna werd de reis voortgezet en arriveerden we gelukkig nog op tijd voor de 'soundcheck' in Parijs. Het concert werd opgenomen voor de Franse omroep ORTF. Producer en presentator was André Francis, die ook het Miles Davis kwintet aankondigde op het album 'Miles In Europe'. Was wel grappig om onze namen te horen aankondigen met zijn typische Franse uitspraak. Eigenlijk net als bij Miles Davis. Rob Langereis kon zich voor die 'gigs' niet vrijmaken maar in Henk Haverhoek hadden we een uitstekende vervanger. De baspartijen waren niet bepaald eenvoudig, maar Henk speelde ze perfect. In april 1974 kregen Rob Agerbeek, Rob Langereis en ik het aanbod van Wigt voor een tournee van een [...vervolg in de rechterkolom](#)

week met niemand minder dan tenorsaxofonist George Coleman. Dat was een absoluut hoogtepunt voor ons alledrie. Gelukkig zijn er opnamen bewaard gebleven, die later op cd zijn uitgebracht. De opname is van een optreden op een festival ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van jazzclub Hot House in Leiden. Tijdens dat festival traden we ook op met het kwintet van Rob. Helaas verliet dat jaar Willem Reinen het kwintet toch definitief en moest Rob weer een andere trompettist zoeken. Gelukkig was Eddie Engels bereid om andermaal met het kwintet mee te doen. Maar die had ook een goed gevulde agenda en was niet altijd beschikbaar. Om die reden werd tevens Klaas Wit gevraagd om af te wisselen. Klaas had het heel erg druk in allerlei radio- en televisieorkesten, maar op een of andere manier werkte deze constructie vrij aardig. Rob had weer een aantal nieuwe geweldige stukken geschreven en het repertoire van het kwintet bestond nu geheel uit zijn composities. Van producer Job Somer van Munich Records kregen we een aanbieding om een album op te nemen voor zijn label en december 1975 stond de groep in de Fendal Sound Studio in Loenen a/d Vecht. Ook dit album, 'Keep The Change,' verscheen uiteraard op vinyl, maar is gelukkig sinds kort uitgebracht op cd. De trompettist bij deze opname was Klaas Wit. Dit werd ook tevens helaas het laatste album van dit kwintet. Met Eddie hebben we nog een TROS Sesjun-uitzending opgenomen in 1975 en in 1976 speelden we op het NOS Laren Jazz Festival. Een compilatie van beide opnamen zijn uitgebracht in een verzamelbox van de Wereldomroep. In het laatstgenoemde jaar vroeg tevens Paul Acket ons om op het eerste North Sea Jazz Festival te spelen. Dat werden gelijk twee concerten in twee verschillende zalen. Drummer Mickey Roker had in de coulissen naar ons staan luisteren en tijdens het inpakken van mijn slagwerk kwam hij naar mij toe om te zeggen dat hij ervan had genoten. Aan het einde van de jaren zeventig kreeg ook Rob Langereis het steeds drukker en kwam in vaste dienst bij het Metropole Orkest. Rob Agerbeek zelf ging nog op tournee met The Jazz Messengers van Art Blakey. Blakey vroeg hem na afloop of hij wilde blijven, maar daar voelde Rob niet zoveel voor met een gezin en een vaste baan. Het bestaan van het kwintet liep eigenlijk al op zijn einde en Rob ging steeds meer in trioverband optreden. Tevens trad het toenmalige nieuwe bastalent Harry Emmerly toe tot het trio. Harry had wat lessen gehad van Rob Langereis, dus hij was een waardig opvolger. In deze bezetting namen we nog het album 'Miss Dee' op voor Limetree Records. Als begeleidingstrio werden we veel ingezet op diverse afleveringen van het North Sea Jazz Festival in Den Haag. Zo begeleidden we onder meer een waanzinnige 'Trumpet Battle' waarbij Woody Shaw iedereen van het toneel veegde, zelfs Wynton Marsalis. Die kwam even meedoen, maar hield het snel voor gezien. Rob heeft begin jaren tachtig nog een poging gewaagd om het kwintet nog een keer nieuw leven in te blazen maar de 'magic' was niet meer zo aanwezig. De jaren zeventig waren in feite het hoogtepunt van deze band. Gelukkig zijn de albums 'Home Run' en 'Keep The Change' met de prachtige tijdloze composities van Rob een dierbare herinnering aan een unieke hardbopformatie en voor mij een inspiratiebron om die traditie voort te zetten met mijn eigen JazzXpress. **Eric Ineke**

Eric Ineke is drummer. Sinds 2006 is hij leider van de Eric Ineke JazzXpress. Voor de Concertzender maakt Ineke het maandelijkse programma House of Hard Bop. In de uitzending van 17 september staat [Rob Agerbeek](#) centraal (17.00 uur). Het programma is na uitzending terug te luisteren op de website van de Concertzender.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

JAZZ ON SAVOY (1955 – 1962)

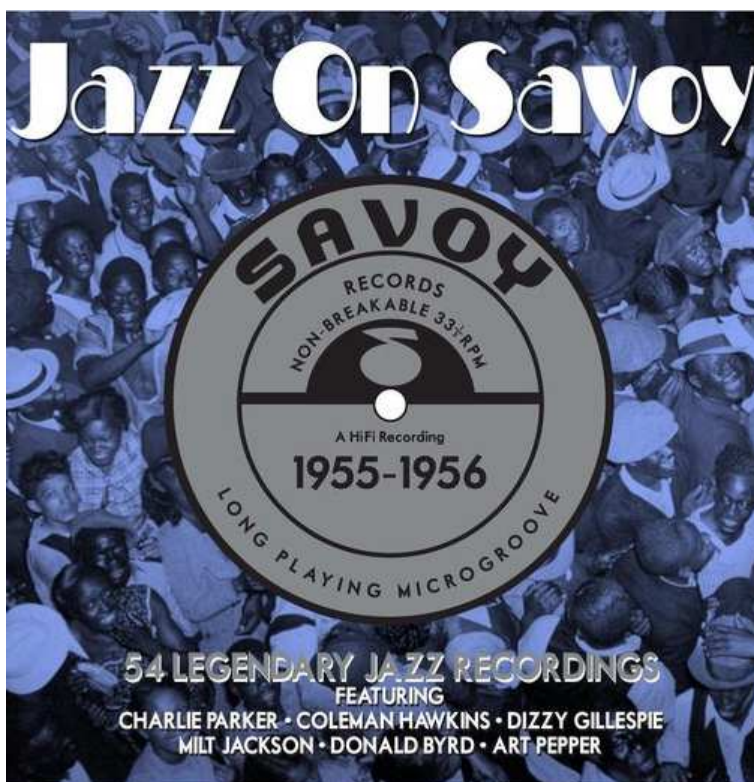
In juni bestelde ik twee 3-cd doosjes 'Jazz On Savoy', 1955 - 1956 (Not 3cd136) en 1957 - 1962 (Not 3cd137). Elk doosje 10 euro, samen 108 'legendary jazz recordings' voor 20 euro. Ze vormden de aanleiding tot deze bijdrage.

Hierin verhaal ik eerst een en ander over **Herman Lubinsky**, stichter van Savoy Records. Hij was een blanke gierigaard, met weinig vrienden in de muziekbusiness. Alleen de dollars telden. Hij had weinig respect voor de muzikanten die hem een fortuin bezorgden. Hij runde Savoy Records volgens Paul Ackerman van Billboard als 'a slave barrack'. Beperkt zijn de muzikanten die een goed woord hadden over hem. Al Henderson: 'hij was de grootste dief ter wereld, he made millions on us black musicians, and he wouldn't pay you nothin'. Zijn dochter Lois Grossberg zei later: 'he was paranoid about money, he never enjoyed his money'. De letters van een ondertekend contract primeerden altijd. De artiest was altijd de verliezer. Anderzijds is het door Lubinsky's werk dat enkelen kansen kregen en groot zijn geworden.

In het tweede deel volgt een chronologische opsomming van de **108 nummers** in de twee bovengenoemde cd-boxen. Savoy Records is/was een Amerikaanse platenfirma gespecialiseerd in jazz, black gospel, soul, blues, en bovendien pionier bij de eerste opnamen van bebop. Verhelderend is een artikel in All About Jazz van 6 februari 2018. Jordan Levy schreef het: 'Savoy Records: From Newark to the World'.

Historisch kritisch onderbouwd verscheen in 'Journal of Jazz Studies' Vol. 10, nummer 1, zomer 2014, 'Down To Business: Herman Lubinsky and The Postwar Music Industry', 24 pagina's geschreven door Robert Cherry en Jennifer Griffith. Het is een verantwoording van Lubinsky's handelen in een tijd waarin jazz het moeilijk had. Joodse eigenaars als Milt Gabler (Commodore), Norman Granz (Verve), Alfred Lion (Blue Note) hadden een goede jazzsmaak, stonden voor rassengelijkheid en eerlijke handelspraktijken. Jerry Wexler (Atlantic) en Bob Weinstock (Prestige) zitten blijkbare in de groep die zwarte artiesten onderbetaalden.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De hoes van een van de twee hier besproken Savoy-cd-boxen.

HERMAN LUBINSKY

Herman Lubinsky werd op 30 augustus 1896 geboren in Branford, Connecticut (niet in Engeland zoals soms foutief wordt vermeld!). Hij stierf 16 maart 1974 in Newark, New Jersey. Hij stamde uit een Joodse familie. Zijn ouders vertrokken in 1883 uit Rusland. Hij trouwde met Adaline Brunner, die met Herman vijf kinderen op de wereld zette.

Vanaf 1915 is Herman elektricien in New Haven, bij de US Navy is hij radio-operator. In de jaren 1920-1930 toonde Lubinsky zich vindingrijk: in 1922 opent hij 'The Radio Shop of Newark'. In juni 1923 start hij op zijn zolderkamer met radiozender 'The Voice of Newark', als WRAZ. In april 1924 veranderde de naam naar WCBX en vanaf 15 oktober 1924 werd het WNJ (Wireless New Jersey). De zender had extra aandacht voor immigranten uit Polen, Litouwen, Italië. Wegens perikelen met de bandbreedte en uitzendrechten verdween zijn zender in maart 1933 uit de ether. Dan begint hij maar de 'United Radio Company', een handel in radio's, platenspelers, bijhorende onderdelen, en grammofoonplaten. Eerst 78-toeren-platen, waarvan hij dacht, die kan ik zelf maken.

26 juni 1942: James Petrillo (1892-1984), voorzitter van de AFM (American Federations of Musicians), voert de fameuze 'recording ban' in. De grote platenfirma's betaalden de muzikanten te weinig voor hun opnamen. Het AFM verbood hen in de studio's opnamen te maken. Kleine producenten vochten vervolgens uit alle macht om gestrande artiesten te behagen. Lubinsky probeert de 'recording ban' te omzeilen. Hij brengt opnamen uit van voor de 'ban'. Musici krijgen valse namen, pseudoniemen.

Zangeres Gertrude Melba Smith (1920-1976) liet hij opnemen als Bonnie Davis met het Bunny Banks Trio, een echte Banks bestond niet. Het waren The Piccadilly Pipers, genaamd naar de Piccadilly Lounge in Newark.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

The Piccadilly Pipers met Bonnie Davis.
(Foto: archief)

Luistertip: Bonnie Davis' 'Don't stop now' uit 1942. Het stond in maart 1943 op nummer 1 op de hitparade. Toen was mevrouw Smith-Davis nog getrouwd met bandleader Teddy Hill (1909-1978).

Luister hier: <https://bit.ly/3RpxdmT>

In het voorjaar van 1979 maakte zangeres Viola Wells als 'Miss Rhapsody' (1902-1984) een tournee door Europa met The Harlem Blues & Jazzband van Clyde Bernhardt (1905-1986). Viola nam in november 1944 op voor Savoy. (eigenaardig wegens de Petrillo-ban).

In **1945** schakelt Lubinsky een New Yorker in als producer: Teddy Reig (1918-1984). Hij verliet de New Utrecht High School zonder diploma en slenterde rond in Harlem. Het nachtleven brengt Teddy in jazzclubs, onder meer in Minton's Playhouse. Jazzmuzikanten worden vrienden. Daar experimenteerden Thelonious Monk, Kenny Clarke, Dizzy Gillespie, Charlie Parker. Het gaat van swing naar bebop. Het is een periode die weinig gedocumenteerd is wegens de Petrillo-ban, die 27 maanden duurde en afliep in 1945.

Reig was er klaar voor: in aanwezigheid van Lubinsky nodigt Reig voor Savoy op 26 november 1945 enkele sterren in wording uit in de WOR Studios, Broadway, NY: Parker, Dizzy, Miles Davis toen 19 jaar, Curley Russell (bas), Max Roach (drums).

Over deze sessie met Charlie Parker's Reboppers bestaat/bestond controversie: pianist Sadik Hakim, alias Argonne Thornton (1919-1983) beweerde dat hij meespeelt op enkele nummers en recht heeft op auteursrechten. Die dag werd Parker's 'KoKo' opgenomen, een famous nummer met 'Cherokee' in het achter...[vervolg in de rechterkolom](#)

hoofd op 'take 1' (The Library of Congress liet in 2002 'KoKo' registreren als nationaal erfgoed). Teddy Reig was ook producer voor de Hucklebuckers van Paul Williams (1915-2002). Op 15 december **1948** werd 'The Hucklebuck' ingespeeld voor Savoy 683, een tophit in 1949.

Luister hier naar 'The Hucklebuck' door Paul Williams:
https://www.youtube.com/watch?v=VF_elJe7enE

Lubinsky boerde goed en kocht eind jaren veertig de concurrentie op. De labels Bop, Discovery, National, Regent, Jewel Records en Signal Records. Wikipedia citeert enkele sublabels: Acorn Records (1949-1951), Gospel Records (1958-circa 1970), Regent Records (1947-1964), Sharp Records (1960-1964).

Vanaf juni **1949** kwam Fred Mendelsohn bij Savoy, hij had succes met de vocalisten Nappy Brown en Big Maybelle. Hij werd de grootste producer van zwarte gospelkoren, van Clara Ward, Alex Bradford en van Reverend James Cleveland, die toen al 2.000 dollar vroeg voor een optreden, en veel geld in het laatje bracht voor Lubinsky. Daardoor kon Herman risico's nemen met avant-garde muzikanten, was pianist Paul Bley's 'Footloose' één van de laatste jazzplaten van het label? Lubinsky moest ook afrekenen met grote labels als Blue Note Records en het door Creed Taylor in 1960 opgerichte Impulse! Records.

Archie Shepp (links) en Bill Dixon maakten in 1962 een plaat voor Savoy. Titel: 'High Fidelity'.

U verwacht het misschien niet, maar Herman Lubinsky gaf ook bekende en minder bekende modernisten kansen, onder wie: [orkestleider Sun Ra \(1914-1993\)](#) (neergedaald vanuit Saturnus, op 18 juli 1984 in Boechout (Sfinks Festival)); [trompettist Bill Dixon \(1925-2010\)](#) (ook producer voor Savoy in de jaren zestig); [pianist Valdo Williams \(1928-2010\)](#); [pianist Joseph Scianni \(1928-2018\)](#); [drummer Charles Moffett \(1929-1997\)](#); [trombonist Mike Zwerin \(1930-2010\)](#); [pianist Paul Bley \(1932-2016\)](#)
...[vervolg op de volgende pagina links](#)

met 'Footloose' met Steve Swallow (bas), Pete LaRoca (drums), uit 1962-1963; pianist, zanger Bobby Few (1935-2021); saxofonist Archie Shepp (°1937); saxofonist Marzette Watts (1938-1998); klarinettist Perry Robinson (1938-2018); saxofonist Ed Curran (°1940), in kwartet op 'Elysa' uit 1967, genoemd naar zijn dochter, en pianist-trombonist Marc Levin (°1942).

Over Lubinsky zegt Savoy-producer Mendelsohn: 'hij was eerlijk, elke muzikant kreeg vijf procent royalties'. Indien Mendelsohn er niet was geweest zou Lubinsky geen muzikanten gehad hebben, aldus zanger Nappy Brown.

Een getuigenis tegen: Little Jimmy Scott (1925-2014) had een lichamelijke afwijking, Kallmann's Syndroom. Hij had een onvolgroeid lichaam en een hoge sopraanstem. In 1945 wordt Scott ontdekt door songwriter Doc Pomus (1925-1991). Omdat hij geen succes bij Savoy oogst, trekt hij zich terug uit de muziek en verhuist naar Cleveland. Minder dan twintig jaar later, in 1962, neemt zanger Ray Charles in Hollywood voor zijn Tangerine-label het album 'Falling In Love Is Beautiful' op met Jimmy Scott, uitgebracht in juni 1963. Lubinsky verbiedt de distributie van de plaat. Ze moet binnen een maand uit de winkelrekken. Scott stond onder contract! Scott kwam nog even terug in 1969 en in 1972 met een plaat voor Atlantic, maar opnieuw was Lubinsky dwarsligger. Uiteindelijk gaat Scott weer werken in het Sheraton Hotel in Cleveland. Een optreden in maart 1991 op de begrafenis van zijn vriend Doc Pomus leidde voor Scott tot een contract bij Sire Records.

Ook Wilbert Harrison (1929-1994) werd gekortwiekend door Lubinsky, hij kende beperkt succes bij Savoy met zijn 'Don't Drop It' uit 1954, wel bij Fury Records. Lubinsky doet alles om zijn loopbaan te breken.

Andere producers bij Lubinsky: Ozzie Cadena (1924-2008), Tom Wilson, Buck Ram, Ralph Bass (1948-1952) en Lee Magid. Ozzie Cadena was van 1951 tot 1959 bij Savoy verantwoordelijk bij de vroege opnamen van vibrafonist Cal Tjader, pianist McCoy Tyner, pianist Bill Evans, trompettist Donald Byrd, de Adlerley's en nog vele anderen. In 1974 verhuisde Cadena van Newark naar Hermosa Beach, Californië, waar hij met het Lighthouse Cafe geschiedenis maakte in de West Coast-jazz.

...vervolg in de rechterkolom

Een Savoy-plaat uit 1955 met tal van klinkende namen.

In 1973 werd bij Lubinsky kanker vastgesteld, hij stierf op 16 maart 1974, in Glen Ridge, Essex County, New Jersey.

Download hier 'Down to Business: Herman Lubinsky and the Postwar Music Industry' van Cherry en Griffith:
<https://ijs.libraries.rutgers.edu/index.php/ijs/article/download/84/71>

Het vergt een aparte studie om te achterhalen in wiens handen Savoy Records nu is. Het verhuisde door een doorverkoop en verstrengeling naar Amerikaanse, Japanse, Europese firma's als Sony, EMI, Toshiba, Universal, Atlantic, Reprise en Rhino. Vanaf 2009 gebeurt de distributie door de Warner Music Group, is dat nog zo?

In 1975 werd de Savoy-catalogus verkocht aan manager Clive Davis van Arista Records. In 1983 komt de boedel in handen van Joe Fields van Muse Records. Hij verkoopt de gospelafdeling van Savoy in 1986 aan Malaco Records en in 1990 de restanten aan Denon Records.

Beluister hier het album 'Footloose' van Paul Bley:
<https://www.youtube.com/watch?v=ZFu86Z9SjOg>

In 2001 start het oudste Japanse label Nippon Columbia met Denon de Savoy Label Group (SLG) en begint met heruitgaven. In 2003 verwerft Savoy Jazz de rechten over Muse en Landmark van 32Jazz. Amerikaans drummer Steve Vining van Windham Hill Records blies nieuw leven in de SLG.

In september 2017 werd SLG gekocht door de Concord Music Group. Die transactie omvatte in totaal drieduizend 'master recordings', waaronder werk van de Nederlandse violist-charmeur André Rieu (°1949). Glen Barros is de CEO (de Chief Executive Officer).

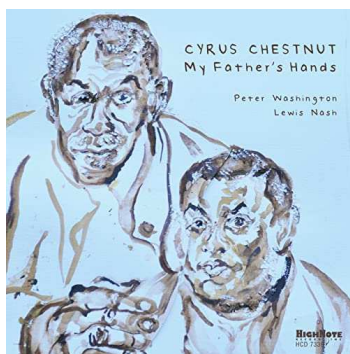
Erik Marcel Frans

Deze bijdrage over Savoy Records wordt vervolgd op pagina 25 met een overzicht van de inhoud van de twee cd-boxen 'Jazz On Savoy' in chronologische volgorde.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 5 september 2022

1 Cyrus Chestnut

My Father's Hands
(HighNote)

2 Pasquale Grasso

Be-Bop!
(Sony Music Masterworks)

3 T.S. Monk

Two Continents One Groove
(Storyville)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J.

• Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZ-**

FLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 september 2022

Axel Stinshoff, Jazz thing:
STEVE GADD & WDR BIG BAND
Center Stage (Leopard)

Luca Vitali, Giornale della Musica:
MIZOOKSTRA
Also Sprach Mizookstra (Sangue Disken)

Yves Tassin, JazzMania:
SOFT MACHINE
Facelift France & Holland (Cuneiform Records)

Jos Demol, jazzhalo.be:
JULIEN TASSIN
Primitiv (Ramble Records)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More:
ANTELOPER
Pink Dolphins (International Anthem)

Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv:
RICH RUTH
I Survived, It's Over (Third Man Records)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:
DORUZKA/WYLEZOL/BALLARD
Andromeda's Mystery (Bivak Records)

Madli-Liis Parts, Muusika:
KARJA/RENARD/WANDINGER
The Wrong Needle (Kirke Karja)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:
ANDRZEJ JAGODZIŃSKI
Requiem (Polskie Radio Katowice)

Mike Flynn, Jazzwise:
CAMILLA GEORGE
George Ibio-Ibio (Ever Records)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:
KIM MYHR
Sympatetic Magic (Hubro Records)

Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:
RUBEN MACHTELINCKX + ARVE HENRIKSEN
A Short Story (Aspen Edities)

Dick Hovenga, Written in Music:
DOOMCANNON
Renaissance (Brownswood Recordings)

Peter Slavid, LondonJazz News (UK):
ROBERTO OTTAVIANO AND ALEXANDER HAWKINS
Charlie's Blue Skylight (Dodicilune)

Patrik Sandberg, Jazz:
LANDÆUS TRIO
A Crisis Of Perception (Clean Feed)

Cim Meyer, Jazz Special:
ANDORRA
Andorra (April Records)

Lars Mossefinn, Dag og tid:
CHARLES MINGUS
The Lost Album from Ronnie Scott's (Resonance)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)

SAVOY RECORDS

108 nummers
uit de belangrijkste platen

18.04.1944 – MG 12068 – Lester Young – These Foolish Things
01.05.1944 – MG 12068 – Lester Young – A Ghost Of A Chance
11.05.1945 – MG 12020 – Dizzy Gillespie – Salt Peanuts
25.09.1945 – MG 12003 – Erroll Garner – Laura
26.11.1945 – MG 12014 – Charlie Parker – Ko-Ko (Cocoa)
30.10.1945 – MG 12130 – Dexter Gordon – Blow Mr. Dexter
30.10.1945 – MG 12130 – Dexter Gordon – Dexter's Deck
00.00.1946 – MG 12040 – Boyd Raeburn – Over The Rainbow
31.07.1946 – MG 12114 – Stan Getz – Don't Worry 'Bout Me
06.09.1946 – MG 12011 – Fats Navarro – Boppin' A Riff

25.09.1946 – MG 12110 – Dizzy Gillespie – Moody Speaks
25.09.1946 – MG 12110 – Boppin' The Blues (Dizz-Moody)
28.10.1947 – MG 12011 – Fats Navarro – The Tadd Walk
28.10.1947 – MG 12011 – Fats Navarro – Be Bop Carroll
05.12.1947 – MG 12133 – Fats Navarro – Nostalgia
05.12.1947 – MG 12133 – Fats Navarro – Barry's Bop
11.12.1947 – MG 12130 – Dexter Gordon
Settin' The Pace, Part 1&2
21.12.1947 – MG 12000 – Charlie Parker/Miles Davis – Bluebird
23.12.1947 – MG 12016 – George Shearing – Sweet And Lovely
24.12.1947 – MG 12106 – J.J.Johnson – Yesterdays

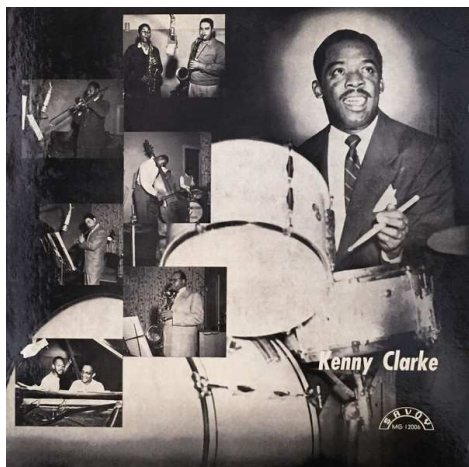
24.12.1947 – MG 12106 – J.J.Johnson – Bone-Ology
18.09.1948 – MG 12000 – Charlie Parker – Parker's Mood
29.03.1949 – MG 12003 – Erroll Garner – All Of Me
02.05.1949 – MG 12105 – Stan Getz/Zoot Sims
Stan Getz Along
11.05.1949 – MG 12106 – J.J.Johnson – Audobon (Autobahn)
00.00.1949 – MG 12003 – Erroll Garner – Stormy Weather
15.02.1950 – MG 12097 – Barbara Carroll
Dancing On The Ceiling
02.04.1950 – MG 12155 – Lester Young – Body And Soul
02.04.1950 – MG 12155 – Lester Young – I Can't Get Started
02.04.1950 – MG 12155 – Lester Young – Up And Atom
(Lester's Mop Mop Blues)

29.07.1950 – MG 12048 – Al Cohn – Groovin' With Gus
00.00.1950 – MG 12152 – Charlie Parker
There's A Small Hotel
13.10.1950 – MG 12088 – Red Norvo – Move
31.10.1950 – MG 12110 – Dizzy Gillespie
Swing Low Sweet Chariot
16.04.1951 – MG 12047 – Dizzy Gillespie – The Champ
25.10.1951 – MG 12047 – Dizzy Gillespie – Caravan
07.11.1951 – MG 12035 – Wild Bill Davison
Original Dixieland One Step
27.01.1952 – MG 12034 – PeeWee Russell/Ruby Braff
Ballin' The Jack
04.03.1952 – MG 12089 – Art Pepper – Surf Ride
21.04.1952 – MG 12016 – Marian McPartland
Gypsy In My Soul

00.10.1953 – MG 12097 – Marian McPartland – September Song
21.10.1953 – MG 12054 – Cal Tjader – I Want To Be Happy
21.10.1953 – MG 12054 – Cal Tjader – Love Me Or Leave Me
27.05.1954 – MG 12013 – Coleman Hawkins – Modern Fantasy
27.05.1954 – MG 12013 – Coleman Hawkins
They Can't Take That Away From Me
27.05.1954 – MG 12013 – Coleman Hawkins
Goin' Down Home (Blue, Blue Days)
10.06.1954 – MG 12077 – Chuck Wayne – Stella By Starlight
24.08.1954 – MG 12010 – J.J.Johnson/Kai Winding – Lament
24.08.1954 – MG 12010 – J.J.Johnson/Kai Winding
Blues For Trombones
25.08.1954 – MG 12089 – Art Pepper – Straight Life

SAVOY RECORDS

108 nummers
uit de belangrijkste platen

- 26.08.1954 – MG 12010 – J.J.Johnson/Kai Winding
Bernie's Tune
- 01.11.1954 – MG 12006 – Kenny Clarke/Milt Jackson – Sonor
- 07.02.1955 – MG 12006 – Kenny Clarke/Milt Jackson
Klook's Nook
- 07.02.1955 – MG 12006 – Kenny Clarke/Milt Jackson
Telefunken Blues
- 22.04.1955 – MG 12027 – Little Jimmy Scott – Imagination
- 31.05.1955 – MG 12015 – Eddie Bert – Stompin' At The Savoy
- 31.05.1955 – MG 12015 – Eddie Bert – I Should'A Said
- 14.07.1955 – MG 12018 – Cannonball Adderley
Still Talkin' To Ya
- 14.07.1955 – MG 12018 – Cannonball Adderley – A Little Taste
- 14.07.1955 – MG 12018 – Cannonball Adderley
Spontaneous Combustion
- 26.07.1955 – MG 12021 – Nat Adderley – Ann Springs
- 29.09.1955 – MG 12032 – Donald Byrd
Someone To Watch Over Me
- 29.09.1955 – MG 12032 – Donald Byrd – Winterset
- 06.10.1955 – MG 12033 – Al Caiola – Deep In A Dream
- 22.10.1955 – MG 12137 – Gigi Gryce – Kerry Dance
- 22.10.1955 – MG 12137 – Gigi Gryce – Smoke Signal
- 22.10.1955 – MG 12137 – Gigi Gryce – Speculation
- 28.10.1955 – MG 12036 – Milt Jackson – Opus Pocus
- 01.11.1955 – MG 12037 – Hank Jones
Almost Like Being In Love
- 08.11.1955 – MG 12044 – Ernie Wilkins – Top Brass
- 22.11.1955 – MG 12051 – Mike Cuozzo
There Will Never Be Another You
- 23.01.1956 – MG 12070 – Milt Jackson – What's New
- 08.02.1956 – MG 12064 – Hank Mobley – Cattin'
- 08.02.1956 – MG 12064 – Hank Mobley – When I Fall In Love
- 21.03.1956 – MG 12075 – Ronnie Ball – Feathered Bed
- 07.05.1956 – MG 12097 – Adelaide Robbins – Great Day
- 18.07.1956 – MG 12086 – Frank Wess – Don't Blame Me
- 23.07.1956 – MG 12111 – Dizzy Reece
How Deep Is The Ocean
- 05.01.1957 – MG 12123 – Frank Wess – Monday Stroll
- 15.01.1957 – MG 12096 – Ernie Wilkins – Trumpets All Out
- 04.02.1957 – MG 12099 – Charlie Byrd – Spanish Guitar Blues
- 20.02.1957 – MG 12175 – New York Jazz Ensemble
Jungle Noon
- 20.02.1957 – MG 12175 – New York Jazz Ensemble
Coo Coo Calypso
- 01.04.1957 – MG 12174 – Teddy Charles
How Deep Is The Ocean
- 09.04.1957 – MG 12103 – Yusef Lateef – Yusef's Mood
- 09.05.1957 – MG 12107 – Herbie Mann – Happy Happy
- 14.05.1957 – MG 12108 – Herbie Mann – Yardbird Suite
- 14.05.1957 – MG 12108 – Herbie Mann – One For Tubby
- 09.07.1957 – MG 12124 – Sahib Shihab – SMTWTFSS Blues
- 04.08.1957 – MG 12116 – Charlie Byrd – This Can't Be Love
- 10.10.1957 – MG 12117 – Yusef Lateef – A Night In Tunisia
- 14.11.1957 – MG 12122 – George Wallington
Dance Of The Infidels
- 24.11.1957 – MG 12148 – Red Rodney – Red Arrow
- 13.03.1958 – MG 12127 – Wilbur Harden/Tommy Flanagan
Wells Fargo
- 13.05.1958 – MG 12136 – Wilbur Harden/John Coltrane – B.J.
- 24.06.1958 – MG 12131 – Wilbur Harden/John Coltrane
Oomba
- 21.05.1959 – MG 12141 – Curtis Fuller – Blues Ette
- 11.06.1959 – MG 12140 – Yusef Lateef – Moon Tree

SAVOY RECORDS**108 nummers****uit de belangrijkste platen**

25.08.1959 – MG 12143 – Curtis Fuller/Benny Golson – Arabia
 13.01.1960 – MG 12150 – Little Jimmy Scott
 Everybody's Somebody's Fool
 07.06.1960 – MG 12164 – Curtis Fuller – Accident
 10.01.1961 – MG 12161 – Barbara Long – The Trolley Song
 05.06.1961 – MG 12163 – Bill Barron – Dedication To Wanda
 10.10.1961 – MG 12169 – Sun Ra – Where Is Tomorrow ?
 10.10.1961 – MG 12169 – Sun Ra – Space Jazz Reverie
 10.10.1961 – MG 12169 – Sun Ra
 Of Sounds And Something Else
 18.10.1961 – MG 12170 – Bill Hardman – It Ain't Happened Yet
 00.00.1962 – MG 12177 – Perry Robinson
 Home Is Where The Hearth Is

Erik Marcel Frans